

ผลของการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามสันติชน
เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
ศรายุทธ มีสมรรถ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551

ผลของการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามสันติชน
เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
ศรายุทธ มีสมรรถ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามสันติชน
เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ศรายุทธ มีสมรรถ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551

ศราวุธ มีสมรรถ. (2551). ผลของการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามสันติชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลของการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามสันติชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ที่มีทักษะการอ่านน้อย จำนวน 16 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองคือ กลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามสันติชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลอง สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้น หลังจากได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้น หลังจากไม่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับมีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECTS OF USING ARABIC READING SUPPLEMENTARY LESSONS ON ARABIC
READING SKILL OF MATHAYOM SUKSA I STUDENTS AT SANTICHON ISLAMIC
SCHOOL IN WANGTHONGLANG DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
SARAYOOT MEESAMAT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2008

Sarayoot Meesamat. (2008). *The Effects of Using Arabic Reading Supplementary Lessons on Arabic Reading Skill of Mathayom Suksa I Students at Santichon Islamic School in Wangthonglang District, Bangkok*. Master's Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assist Prof. Promptida Sankamkrue.

The purposes of this experimental research was to study the effects of using Arabic Reading Supplementary Lessons on Arabic Reading Skill of Mathayom Suksa I Students at Santichon Islamic School in Wangthonglang District Bangkok, in the academic year 2007. The subjects were 16 students with low reading skill randomly divided into experimental group and control group: each group consisted of 8 students. The experimental group was using the Arabic Reading Supplementary Lessons. The data was analyzed by t-test

The results were as follow:

1. Arabic reading skill of students who used the Arabic Reading Supplementary Lessons was significantly increased at .01 level.
2. Arabic reading skill of students who were not using Arabic Reading Supplementary Lessons was significantly increased at .01 level.
3. Arabic reading skill of students who used the Arabic Reading Supplementary Lessons was significantly increased than the other students who were not using the Arabic Reading Supplementary Lessons at .01 level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
การสอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่องผลของการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับที่มีต่อ
ทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามสันติชน เขตวัง
ทองหลาง กรุงเทพมหานคร ของ ศราวุธ มีสมรรถ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กริทอง)

คณะกรรมการสอบ

.....

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ เวรณี กริทอง)

.....

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสงคำเครือ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พาสนา จุลรัตน์ กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาชี้แนะข้อบกพร่อง และให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี และเป็นผู้ประสิทธิประสาทวิชา ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำหน้าที่ครู ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ และได้ให้คำปรึกษาแนะนำ แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อับดุลเลาะห์ หนุ่มสุข หัวหน้าภาควิชาภาษาอาหรับ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และอาจารย์ ดร.อนัส อมาตยกุล อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่เป็นผู้ช่วยตรวจโปรแกรมการสอนและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอาหรับ

ขอขอบพระคุณ ทุกคนในครอบครัว และเพื่อนร่วมงานทุกคนที่กรุณาให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการทำสารนิพนธ์เป็นอย่างดีเสมอมา และขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามสันติชน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลจนสำเร็จลงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแทนพระคุณ บิดา มารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนและปลูกฝังคุณความดีตลอดจนประสิทธิประสาทวิทยาการความรู้ให้กับผู้วิจัย ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

ศรายุทธ มีสมรรถ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ.....	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ.....	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอาหรับ.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอาหรับ.....	25
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนอิสลามสันติชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร.....	28
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	34
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	34
วิธีการดำเนินการทดลอง.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	42
บทย่อ.....	42
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	42
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	42
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	43
วิธีดำเนินการทดลอง.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	43
อภิปรายผล.....	44
ข้อเสนอแนะ.....	45
บรรณานุกรม.....	46
ภาคผนวก.....	51
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	125

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแผนการทดลอง Randomized Control Group Pretest-Posttest Design.....	35
2 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนก่อนและหลังได้รับ กิจกรรมการใช้นิทรรศการเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ	39
3 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับก่อนและหลังได้รับกิจกรรม การใช้นิทรรศการเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ	40
4 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนที่ได้รับ กิจกรรมการใช้นิทรรศการเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับกับนักเรียนที่ไม่ได้รับ กิจกรรมการใช้นิทรรศการเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ	41
5 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนการทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน กลุ่มทดลองก่อน และหลังได้รับกิจกรรมการใช้นิทรรศการเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอาหรับ.....	114
6 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ของนักเรียน กลุ่มควบคุมก่อนและหลังได้รับกิจกรรมการใช้นิทรรศการเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอาหรับ.....	115
7 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ของนักเรียนที่ได้รับ กิจกรรมการใช้นิทรรศการเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ	116
8 แสดงผลต่างทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนที่ได้รับกิจกรรมการ ใช้นิทรรศการเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ	117
9 แสดงผลต่างทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนที่ไม่ได้รับกิจกรรมการ อ่านภาษาอาหรับ.....	118
10 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ที่ได้รับกิจกรรมการใช้นิทรรศการเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับกับนักเรียน ที่ไม่ได้รับกิจกรรมการใช้นิทรรศการเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับกับนักเรียน.....	119
11 แสดงการผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ และแสดงว่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอาหรับ.....	120

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารในสังคม โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่โลกมีความเป็นหนึ่ง ทุกประเทศต้องพึ่งพาอาศัยและสื่อสารกันอย่างกว้างขวาง การมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศจึงเป็นสิ่งที่ดีและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารและการแสวงหาความรู้ ดังที่วอลคอร์ท (Walcott. 1985: 14) กล่าวไว้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่จะช่วยให้เกิดการศึกษาและค้นคว้า ช่วยเผยแพร่ความรู้ต่างๆ ที่ได้มาให้กว้างขวางออกไปและเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนสิ่งต่างๆ การศึกษาภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองนอกจากจะเป็นการเพิ่มเติมความรู้และความสามารถทางภาษาอันเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันแล้ว ยังถือเป็นการเพิ่มโอกาสที่สำคัญให้กับชีวิตในการเลือกประกอบอาชีพอีกด้วย ดังคำกล่าวของ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2523: 3) ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือศึกษาและแสวงหาความรู้ในสรรพวิทยาการสาขาต่างๆ เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพทุกสาขา ผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางภาษาสูงเมื่อใช้ภาษาเป็นเครื่องสื่อความรู้ความคิดได้ดีก็จะประสบความสำเร็จในชีวิต

ปัจจุบันความต้องการในการเรียนรู้ภาษามากกว่าหนึ่งภาษาในทุกประเทศทั่วโลกกำลังเป็นที่ต้องการและได้มีการสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในประเทศของตนเองได้รับการศึกษาภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น คณะกรรมการนานาชาติ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาภาษาที่สองว่าการรู้ภาษานานาชาติเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับโลกในศตวรรษที่ 21 เพราะจะช่วยให้ได้รับความรู้ที่ทันสมัยในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนภาษาที่ใช้ในการสื่อสารต่าง ๆ และยังมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ทันสมัยอีกทางหนึ่ง ดังนั้นการสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้ภาษามากกว่าหนึ่งภาษาจึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะพัฒนาให้เด็กและเยาวชนมีคุณสมบัติที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในภายภาคหน้า คณะกรรมการนานาชาติ (2541: 159)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและทำงานอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรการเรียน ภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศรวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. 2545: 22)

ภาษาอาหรับเป็นภาษาที่มีความสำคัญภาษาหนึ่งในโลก ซึ่งหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาโท ภาษาอาหรับ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2548 ของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้เขียนไว้ในหลักการและเหตุผลว่า ภาษาอาหรับซึ่งเป็นภาษาหลักที่ใช้ในตะวันออกกลางเป็นอีกภาษาหนึ่งที่ภาควิชาฯ เล็งเห็นว่ามีความสำคัญ ทั้งนี้เพราะตะวันออกกลางเป็นแหล่งอารยธรรมที่สำคัญแหล่งหนึ่งของโลก เคยเป็นศูนย์กลางทางวิชาการแขนงต่าง ๆ ซึ่งได้ถ่ายทอดไปยังตะวันตก ปัจจุบันตะวันออกกลางกำลังมีบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นหากคนไทยสามารถติดต่อสื่อสารเป็นภาษาอาหรับได้ ย่อมจะมีผลดีต่อประเทศในด้านต่างๆ อาทิ การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจและการพาณิชย์ การท่องเที่ยว ตลอดจนการใช้แรงงานคนไทย (อัศดุลละห์ หนุ่มสุข. 2549: 2) ภาษาอาหรับเป็นภาษาเซมิติกซึ่งเป็นภาษาเก่าแก่ภาษาหนึ่งของโลกและถูกจัดให้เป็นหนึ่งในภาษากลางขององค์การสหประชาชาติ นอกจากจะเป็นภาษาที่ใช้พูดและเขียนกันในกลุ่มประเทศอาหรับแล้ว ภาษาอาหรับยังเป็นภาษาของคัมภีร์กุรอานที่ชาวมุสลิมทั่วโลกประมาณ 1,500 ล้านคนอ่านกัน ดังนั้น การรู้จักและเข้าใจภาษาอาหรับจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนที่ต้องการจะติดต่อสัมพันธ์กับคนอาหรับและรู้จักวัฒนธรรม ความเชื่อของคนมุสลิม (อนัส อมาตยะกุล. 2545: 138)

การเรียนภาษาต่างประเทศ ต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้นแต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 1-2)

จากการที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ในฝ่ายวิชาการของโรงเรียนอิสลามสันติชน เป็นระยะเวลา 8 ปี มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลกลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม (ศาสนาและภาษาอาหรับ) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอาหรับของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ม.1 – ม.3 อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหา โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอาหรับ ช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 6 คน โดยถามว่าเพราะเหตุใด คะแนนวิชาภาษาอาหรับของนักเรียนจึงต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ส่วนใหญ่ ไม่มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอาหรับมาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในการอ่าน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นนักเรียนที่มีทักษะการอ่านน้อย โดยสำรวจจากการขอคูรายชื่อนักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ แล้วทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 200 คน โดยใช้คำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ

คำถามข้อที่ 1 ใช้คำถามว่า “ขณะนี้นักเรียนคิดว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนหรือไม่ ถ้ามีเป็นปัญหาใด”

ผลการสำรวจพบว่า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 103 คน มีจำนวน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 51.45 ที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ได้แก่ เด็กไม่สามารถอ่านภาษาอาหรับได้ อ่านแล้วไม่เข้าใจ ความหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 53 คน มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 39.62 ที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ได้แก่ ไม่สามารถอ่านและจับใจความได้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด 44 คน มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 40.10 ที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ได้แก่ ไม่สามารถวิเคราะห์ข้อความที่อ่านได้

คำถามข้อที่ 2 ใช้คำถามว่า “จากปัญหาในข้อที่ 1 นักเรียนคิดว่าจะแก้ปัญหาได้อย่างไร”

ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการให้มีการสอนเสริมการอ่านภาษาอาหรับเพิ่ม รองลงมา คือ ฟังอ่านออกเสียงตามเทปการอ่านภาษาอาหรับ และให้เพื่อนที่มีความสามารถอ่านภาษาอาหรับได้ช่วยสอนให้

จากผลการสำรวจปัญหาดังกล่าวพบว่า นักเรียนน่าจะมีปัญหาเรื่องทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากที่สุด และที่พบมากที่สุดคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังที่ สุวณัฐ ใบกุหลาบ (2535: 5) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาในการอ่านไว้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่อ่านแล้ว สรุปใจความ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการอ่าน เช่นเดียวกับที่ สุนันทา มั่นเสกวิทย์ (2539: 129) กล่าวถึงปัญหาที่ครูได้พบเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาคือ การเข้าใจความหมายของคำผิด ไม่รอบคอบในการเก็บใจความ และจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่ตนอ่านไม่ได้

การพัฒนาทักษะการอ่านอาจทำได้หลายวิธี เช่น การใช้เทคนิคการสอนโดยการสร้างผังโย ความสัมพันธ์ความหมายรูปแบบมุมควงคู่กับการให้ข้อมูลย้อนกลับ การใช้แผนภาพโครงเรื่องเพื่อพัฒนาทักษะในการอ่าน การใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่าน การใช้แบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่าน แต่ในที่นี้ ผู้วิจัยเลือกที่จะใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ซึ่ง จินตนา ใบกาชุย (2534: 19) มีความเห็นว่า บทเรียนเสริมทักษะการอ่าน คือ บทเรียนที่มีสาระอิงหลักสูตร สำหรับให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตามความเหมาะสมของวัย และความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยของ นวรัตน์ มัสเยาะ (2546: 35) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง การใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางวัว (สายเสริมวิทย์) แล้วพบว่า บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนั้น ถ้าสร้างขึ้นอย่างมีระบบและผ่านการทดลองใช้มาแล้วอย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมที่จะนำไปพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามสันติชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ก่อนและหลังการไม่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ที่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูประจำชั้นและครูผู้สอนวิชาภาษาอาหรับที่มีความชำนาญในการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ มาพัฒนา ทักษะการอ่านภาษาอาหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 53 คน ที่มีทักษะการอ่านภาษาอาหรับน้อย

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน

2. ตัวแปรที่ทำการศึกษา

ตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับโดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทักษะการอ่านภาษาอาหรับ** หมายถึง ความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามสันติชน ที่จะอ่านภาษาอาหรับได้ เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน และเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้

2. **บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ** หมายถึง บทเรียนที่สร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยเสริมหรือสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอิสลามสันติชน ฝึกทักษะการอ่านภาษาอาหรับ โดยบทเรียนดังกล่าว จัดทำขึ้นเพื่อที่จะพัฒนาให้นักเรียนอ่านภาษาอาหรับได้ เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน และเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน โดยบทเรียนมีจำนวน 10 บท แต่ละบทมีแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้ทำ ได้แก่ การเติมคำในช่องว่าง การเลือกข้อถูก-ผิด การตอบคำถาม ซึ่งมีขั้นตอนในการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ

ผู้วิจัยจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้มีบรรยากาศเหมาะสมที่จะเป็นห้องเรียนภาษาอาหรับ เช่น มุมรูปภาพ มุมหนังสือภาษาอาหรับ มุมฟังเทป มุมบันทึก

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 จัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจ ได้แก่ ท่องบทสวดภาษาอาหรับ ร้องเพลงนำภาษาอาหรับ ก่อนนำเข้าสู่วิจัยที่จัดขึ้น

2.2 ให้ประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโดยเฉพาะ โดยใช้กิจกรรมการอ่านบัตรคำภาษาอาหรับ การอ่านเรื่องจากบทเรียนเสริมทักษะภาษาอาหรับ

2.3 ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้

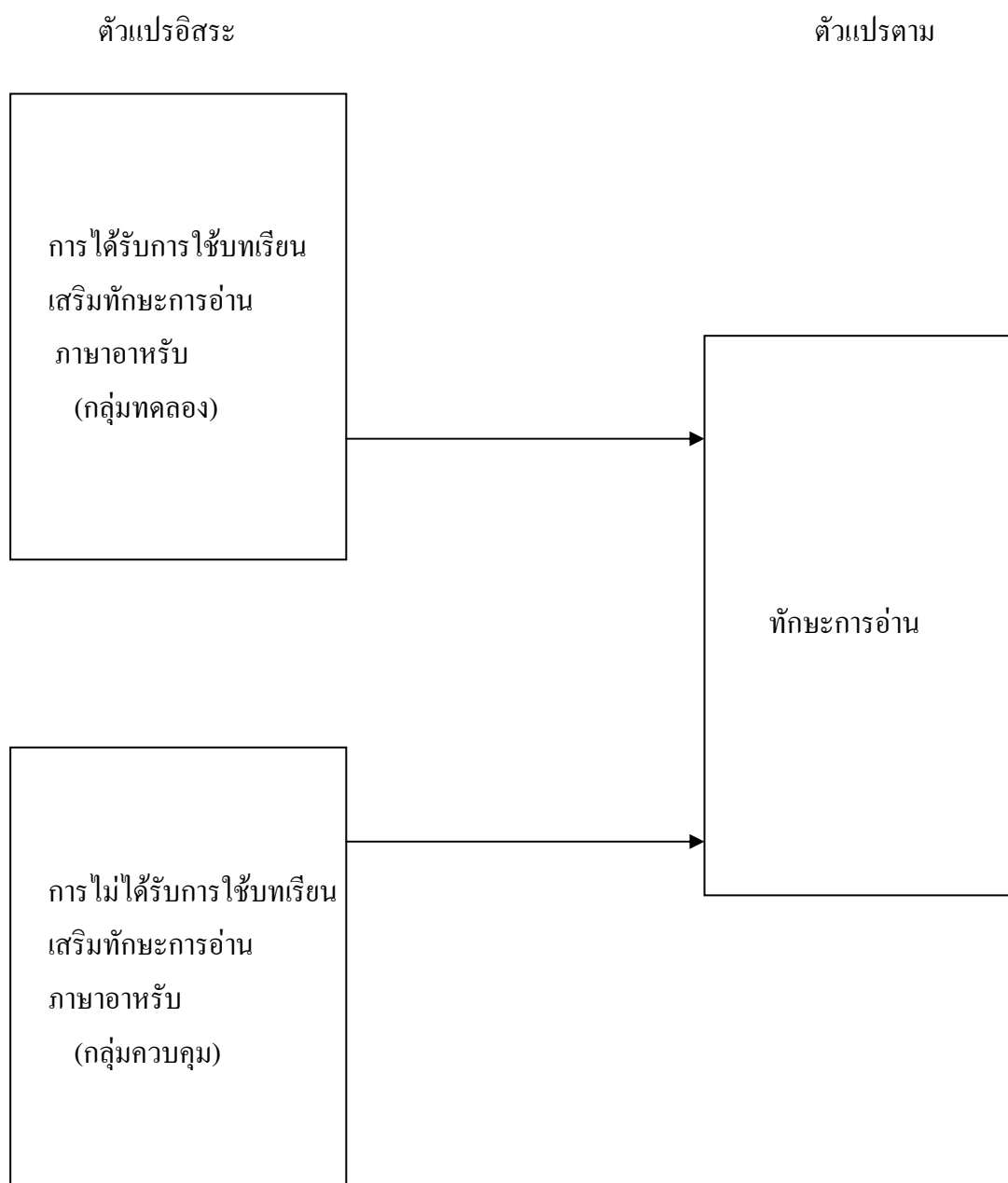
ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

3. **กลุ่มทดลอง** หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ จำนวน 8 คน

4. **กลุ่มควบคุม** หมายถึง นักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ จำนวน 8 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ น่าจะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามสันติชนได้ ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมุติฐาน ดังนี้

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้นหลังจากได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้นหลังจากไม่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ มีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้นกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนอิสลามสันติชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

1.1.1. ความหมายของบทเรียนเสริมทักษะการอ่าน

จินตนา ไบกาซูยี (2534: 19) กล่าวว่า บทเรียนเสริมทักษะการอ่าน คือ บทเรียนที่มีสาระอิงหลักสูตร สำหรับให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตามความเหมาะสมของวัย และความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล

แมนเกียรี, เบเดอร์ และวอคเคอร์ (Mangieri, Bader; & Walker. 1982: 100) กล่าวว่า บทเรียนเสริมทักษะ คือ บทเรียนที่ช่วยเสริม หรือสนับสนุนให้เด็กสนใจฝึกทักษะการอ่านเพิ่มขึ้น

ในความเห็นของแมนเกียรี, เบเดอร์ และวอคเคอร์ นั้น บทเรียนเสริมทักษะสามารถช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กได้ฝึกทักษะการอ่านเพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่า บทเรียนเสริมทักษะการอ่านนั้น จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งปูพื้นฐานของเด็กที่เริ่มเรียนส่งเสริมทักษะการอ่าน และสร้างนิสัยรักการอ่านได้มากขึ้น รวมทั้งสนับสนุนให้เด็กศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตามความถนัดของเด็กแต่ละคน

1.1.2. แนวทางการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่าน การที่ครูจะจัดทำบทเรียนเสริมทักษะการประกอบการสอน เพื่อส่งเสริมและจูงใจให้นักเรียนรักการอ่านนั้น ครูจะต้องทราบแนวทางในการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่าน สำหรับเด็กกลุ่มที่ต้องการจะพัฒนา เพื่อจะได้สร้างบทเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียน มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวทางในการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านตามลำดับดังนี้

รัดพร ชังชาดา (2531: 38-45) มีความเห็นว่า องค์ประกอบในการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านสำหรับเด็กที่ดี มี 3 ประการ คือ

1. เรื่องต้องดี กล่าวคือ เรื่องต้องมีแนวคิดหรือสาระสำคัญของเรื่องที่มีคุณค่าต่อเด็ก เหมาะสมกับวัย ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของเด็ก เนื้อหาตรงกับความสนใจของเด็ก มีตัวละครที่เหมาะสม นั่นคือ ตัวละครควรมีวัยใกล้เคียงกับเด็กหรือวัยเดียวกับเด็ก

2. ภาษาดี ใช้คำง่าย ๆ และคำที่เด็กเคยเรียนมาแล้ว สำนวนภาษาถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ใช้ประโยคสั้น ๆ กระชับรัด มีความยากง่ายพอเหมาะกับความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของเด็กที่เข้าใจ

3. ภาพประกอบดี ภาพจะต้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

มานพ ถนอมศรี (2534: 8) กล่าวว่า แนวทางในการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านพอจะสรุปได้ดังนี้

1. มุ่งให้ความบันเทิงเป็นหลัก ความรู้เป็นส่วนเสริมประกอบเนื่องจากวัยเด็กเป็นวัยที่ชอบสนุกสนานร่าเริง เนื้อหาที่เขียนควรเป็นเรื่องที่สนุกสนานชวนติดตาม

2. เนื้อเรื่องควรสอดคล้องกับวัยและจิตวิทยาความต้องการของเด็ก

3. เป็นบทเรียนที่เด็กพิจารณาตัดสินใจเลือกอ่านได้ด้วยตนเองเพราะมีจุดสนใจที่ภาพประกอบหรือเนื้อหา

4. เป็นบทเรียนที่เด็กทั่ว ๆ ไปยอมรับ ซึ่งวัดได้จากความถี่ที่เด็กอ่าน

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2537: 31-32) กล่าวว่า การสร้างบทเรียนเสริมการอ่านควรมีแนวทาง ดังนี้

1. ขนาดตัวหนังสือและรูปภาพประกอบสวยงาม และมีปริมาณที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก

2. การใช้ภาษาดี โครงสร้างประโยคดี บรรยายเหตุการณ์ชัดเจนและอ่านแล้วเข้าใจง่าย

3. โครงเรื่องดี ไม่สลับซับซ้อนมาก ให้ข้อคิดหรือคติสอนใจที่ดีสอดแทรกคุณธรรม

4. เนื้อหาเหมาะสมกับวัย ระดับวุฒิภาวะ ความต้องการและความสนใจของเด็ก

5. แนวเรื่องแปลกใหม่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีตัวละครและสถานการณ์ที่แสดงถึงความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกัน

6. ตัวละครที่เป็นจริงหรือเรื่องราวที่อย่างน้อยมีความเป็นไปได้บ้าง

จากความคิดของนักการศึกษาไทยพอสรุปได้ว่าบทเรียนเสริมทักษะการอ่านต้องเป็นเรื่องสั้น ๆ ง่าย ๆ ใช้ภาษาที่ไม่ซับซ้อน มีภาพประกอบที่เหมาะสม มีความสนุกสนาน เนื้อหาตรงกับความต้องการของเด็ก และมีสาระที่เป็นประโยชน์แอบแฝงอยู่

ดูบิน และออลชเทน (Dubin; & Olshtain. 1991: 168-169) ได้กล่าวว่า สิ่งที่ครูควรคำนึงในการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านสำหรับเด็ก คือ

1. ความต้องการของนักเรียน

2. อายุของนักเรียน
3. ระดับความสามารถของนักเรียน
4. ระดับแรงจูงใจของนักเรียน
5. รูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน

เคนเนดี และจาร์วิส (Kennedy; & Jarvis. 1991: 103-104) ได้กล่าวเกี่ยวกับแนวทางการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านว่า ครูต้องคำนึงถึงสิ่งสำคัญ 2 ข้อ คือ

1. พิจารณานักเรียนขาดทักษะด้านใด เพื่อที่ครูจะสร้างบทเรียนเสริมทักษะที่ขาดให้สมบูรณ์ขึ้น

2. ครูจะสามารถสร้างบทเรียนมาเสริมทักษะส่วนที่ขาดได้อย่างไร

นั่นคือ เคนเนดี และจาร์วิส เห็นว่าครูเป็นบุคคลสำคัญในการช่วยนักเรียน เพราะครูต้องพิจารณานักเรียนขาดทักษะใด และควรจัดการช่วยเหลืออย่างไร เพื่อช่วยให้นักเรียนแก้ปัญหาดังกล่าว โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการสร้างบทเรียนให้เหมาะสมกับนักเรียน

เลวิส และฮิล (Lewis; & Hill. 1993: 50-52) ได้กล่าวถึงแนวทางในการสร้างบทเรียนทักษะการอ่านไว้ดังนี้

1. ครูจะสร้างบทเรียนให้ใครอ่าน
2. บทเรียนควรจะพัฒนาทักษะทางภาษาได้หลาย ๆ ด้าน
3. จะต้องใช้เวลาในการเรียนบทเรียนแต่ละบทนานเท่าไร
4. บทเรียนควรจะยากแค่ไหน ความยากง่ายต้องเหมาะสมกับระดับของนักเรียน
5. บทเรียนต้องน่าสนใจ บทเรียนต้องง่าย ธรรมดาและต้องสอดคล้องกับประสบการณ์ของนักเรียน

จากแนวความคิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่า แนวทางในการสร้างบทเรียนเสริมทักษะ ตามความคิดของนักการศึกษาทั้งชาวไทยและต่างประเทศ สามารถสรุปได้ดังนี้ ในการสร้างบทเรียนเสริมทักษะจะต้องคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมายเป็นอันดับแรก จากนั้นพิจารณาถึงทักษะที่นักเรียนต้องฝึกฝนเพิ่มเติม แล้วจึงสร้างบทเรียนให้ตรงกับความต้องการที่จะให้นักเรียนฝึก หากเป็นเนื้อเรื่องเพื่อให้อ่านควรเป็นเรื่องที่สนุกสนานเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน อาจมีภาพประกอบเพื่อจูงใจให้นักเรียนอ่าน และมีข้อคิดที่เป็นประโยชน์แทรกไว้ในเนื้อเรื่อง เพื่อประโยชน์ของเด็ก เนื้อเรื่องควรเป็นเรื่องสั้น ๆ เพราะเด็กจะได้อ่านจบในเวลาสั้น ๆ

1.1.3. จุดมุ่งหมายในการสอนโดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่าน ครูทุกคนที่รับผิดชอบในการสอน ต้องพยายามหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียนที่ตนเองรับผิดชอบ จะเห็นได้ว่าการเรียนภาษาอาหรับในประเทศไทยนั้น โอกาสที่นักเรียนจะได้อ่านหนังสือภาษาอาหรับนอกห้องเรียนมีน้อยมาก โดยเฉพาะนักเรียนในชนบท เพราะฉะนั้นหากครูต้องการให้นักเรียนมีทักษะการอ่านที่ดีและมีนิสัยรัก

การอ่านครูต้องพยายามหาบทเรียน หรือสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านมาให้นักเรียนได้อ่านเสริม นอกเวลาเรียนปกติ นักการศึกษาที่เห็นความสำคัญของการสอนโดยใช้บทเรียนเสริมทักษะหลายคนได้ แสดงทัศนะเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการสอนโดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527: 24) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการสอนโดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านว่า “เพื่อช่วยพัฒนาสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการและเพื่อสร้างนิสัยรัก การอ่านให้เด็ก”

กลุ่มจิตต์ พลายเวช (2532: 1) กล่าวว่า “จุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้เด็กคุ้นเคยกับการอ่าน หนังสือ และกระตือรือร้นที่จะอ่านหนังสือด้วยตนเอง รวมทั้งเป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เด็ก”

สรุปความคิดเห็นของนักการศึกษาไทยแล้ว จุดประสงค์หลักในการสอนโดยใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่าน คือ การพัฒนาทักษะการอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็ก

1.1.4. ลักษณะของบทเรียนเสริมทักษะการอ่าน ในการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่าน ต้องคำนึงถึงแนวทางในการสร้างบทเรียนและความสนใจ ในการอ่านของเด็กเป็นหลัก เพราะฉะนั้น นักวิชาการได้สรุปลักษณะของบทเรียนเสริมทักษะไว้ดังนี้

นิตา ชูโต กลุ่มจิตต์ พลายเวช และกานต์ฉวี ศักดิ์เจริญ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. 2527: 69; อ้างอิงจาก นิตา ชูโต กลุ่มจิตต์ พลายเวช; และกานต์ฉวี ศักดิ์เจริญ. 2526) ได้ร่วมกันวิเคราะห์ เนื้อหาและสาระของหนังสือที่จัดจำหน่ายอยู่ในตลาดหนังสือ จำนวน 787 เล่ม แล้วสรุปสาระหนังสือที่ เด็กได้รับ ดังนี้

1. ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นส่วนมาก เป็นวรรณกรรมพื้นบ้าน และเรื่องอ่านเล่น สมัยใหม่
2. ให้สาระความรู้ประเภทต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวัย
3. ให้แนวคิดที่มีประโยชน์ต่อผู้อ่านทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น เป็นเรื่องที่รู้จักใช้ สติปัญญาและความฉลาดเพื่อช่วยให้พ้นภัย

ทรงพร อิศโรธกุล (2529: 49) ที่ได้เสนอความคิดในการจัดหาหรือจัดทำบทเรียนว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านต้องเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสนุก รูปแบบสวยงามน่าจับต้อง มีภาพประกอบ แต่ ต้องไม่มีคำอธิบายศัพท์ ระดับภาษาที่ใช้ตั้งคำศัพท์ควรใช้ภาษาที่ง่ายกว่าในตำราเรียน เพื่อช่วยให้ผู้อ่าน สามารถอ่านได้เร็วและคล่อง ส่วนเนื้อหาไม่ควรยาวมากเกินไป และควรมีเนื้อหาให้เลือกหลายประเภท

จินตนา ไบกาซูย์ (2534: 87-104) กล่าวว่า บทเรียนสำหรับเด็กควรมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นนิทาน เทพนิยาย นิทานวรรณคดี ซึ่งมีแก่นเรื่องในทำนอง “ธรรมะชนะอธรรม” เสมอ เพื่อเป็นการปลูกฝังให้เด็กทำความดี
2. เรื่องสั้นร่วมสมัย ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับปัญหาของเด็กตามวัย เรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ ความบันเทิงตามวัย ความชอบ เวลาว่าง และงานอดิเรก

3. ตัวเอกของเรื่องควรเป็นสิ่งที่มีชีวิตที่เคลื่อนไหวได้

4. มีภาพประกอบเรื่อง ซึ่งภาพดังกล่าวอาจจะตัดจากหนังสือต่าง ๆ หรือวาดเองก็ได้ แต่ภาพประกอบเรื่องจะต้องสอดคล้องกับเรื่องอย่างแท้จริง เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเมื่อดูภาพหรือช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2539: 29-30) กล่าวว่า บทเรียนเสริมทักษะควรมีลักษณะดังนี้

1. เป็นเรื่องสั้น ๆ
2. มีภาพประกอบเรื่อง
3. เรื่องง่าย ๆ ไม่ยุ่งยากซับซ้อนมากนัก
4. เน้นบทบาทการกระทำของตัวละครมากกว่าความรู้สึกลึกซึ้ง
5. ตัวเอกของเรื่องมักจะเป็นเด็กหรือสัตว์

รุ่งจิตต์ อิงวิยะ สรุปว่า ลักษณะของบทเรียนตามความคิดเห็นของนักการศึกษาไทยนั้น ต้องมีลักษณะดังนี้ คือ เนื้อเรื่องเป็นเรื่องสั้น มีภาพประกอบ ลักษณะของเรื่องใกล้เคียงกับประสบการณ์ของเด็ก ตัวเอกเป็นเด็กหรือสัตว์ มีแนวคิดที่มีสาระแฝงอยู่ในเรื่อง

เคลย์ (Clay. 1982: 163-165) มีความเห็นว่า บทเรียนควรมีลักษณะ ดังนี้

1. บทเรียนต้องง่ายพอที่นักเรียนสามารถอ่านแล้วเข้าใจเรื่องได้
2. รูปประโยคที่ใช้ควรใช้ประโยคเดียว ๆ เพื่อช่วยให้เด็กสามารถอ่านเข้าใจได้ง่าย

บรัมฟิต และคณะ (Brumfit; others. 1988: 171-173) มีความเห็นว่าการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านนั้น ลักษณะของเนื้อหาที่ใช้ในบทเรียน สามารถใช้เนื้อหาลักษณะเดียวกับเนื้อหาในภาษาแม่ของเด็ก สำหรับเรื่องที่เด็กอ่านได้ไม่ยากนัก คือเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว ชีวิตภายในบ้าน การซื้อสินค้า และการเล่น

เคนเนดี และจาร์วิส (Kennedy; & Jarvis. 1991: 105) ได้สรุปลักษณะของบทเรียนเสริมทักษะการอ่าน ดังนี้

1. บทเรียนต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร และตรงกับความต้องการของนักเรียน
2. เนื้อหาในบทเรียนต้องใกล้เคียงกับสถานการณ์ของนักเรียน และเป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคย
3. เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจว่าจะเรียนได้
4. มีภาพประกอบเพื่อทำให้นักเรียนมีความสนใจ และช่วยในการสื่อความหมายในการอ่าน
5. แบบฝึกหัดเป็นลักษณะการตอบคำถามที่หาข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน หรือบางคำถามอาจจะมีลักษณะที่ผู้เรียนต้องใช้ความพยายามจากการสรุปความเพื่อตอบคำถาม

นักการศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกับกลุ่มนักการศึกษาที่กล่าวมาแล้ว และเน้นการเลือกใช้เอกสารจริงในการสร้างบทเรียน คือ ฮุยเซนจ์ และรูซิก (Huizenge; & Ruzic. 1994 : 7-10) รวมทั้ง ซิลเบอร์สไตน์ (Silberstein. 1994: 101-102) ได้เสนอว่า บทเรียนสำหรับเด็กควรมีลักษณะดังนี้

1. เนื้อหาสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ตามหลักจิตวิทยา และเป็นเรื่องที่ใกล้เคียงกับประสบการณ์ของเด็ก
2. แบบฝึกหัดมีหลายลักษณะ เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก
 - 2.1 ถูกผิด
 - 2.2 เลือกคำตอบที่ถูกต้อง
 - 2.3 จับคู่คำถามกับคำตอบ หรือเรียงคำตอบตามเรื่องให้ถูกต้อง
 - 2.4 หาคำจากเรื่องเดิมลงในช่องว่างให้ได้ใจความสมบูรณ์
 - 2.5 เรียงคำให้เป็นประโยคได้ถูกต้อง
 - 2.6 ตอบคำถามสั้น ๆ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ลักษณะของการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่าน คือ เนื้อเรื่องสั้น ๆ มีความสนุกสนาน อาจจะเป็นนิทาน เทพนิยาย รวมทั้งอาจมีภาพประกอบเพื่อดึงดูดใจ เนื้อเรื่องไม่ซับซ้อน ตัวเอกของเรื่องเป็นเด็กหรือสัตว์ และเนื้อเรื่องควรมีสถานการณ์ใกล้เคียงกับสถานการณ์ของเด็ก ภาษาที่ง่ายและเหมาะกับวัยของผู้อ่าน หรืออาจจะใช้เอกสารจริงบ้างก็ได้ แบบฝึกหัดต้องเป็นแบบฝึกหัดที่ง่าย ดึงดูดใจให้เด็กอยากทำ เช่น ถูกผิด เติมคำในช่องว่าง และตอบคำถามสั้น ๆ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มิลลิแกน (Milligan. 1986: 141-143) ได้วิจัยเรื่องการซ่อมเสริมการอ่านโดยสัมผัสภาษาและสังเกตการสอนของครูสอนซ่อมเสริม 34 คน ซึ่งมาจากโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พบว่านักเรียนมีเวลาไม่พอที่จะอ่านหนังสือ เนื่องจากมีกิจกรรมอื่น ๆ มากเกินไป ครูให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านออกเสียง โดยถือเป็นจุดมุ่งหมายของการสอนซ่อมเสริม ละเลยความสำคัญของการเข้าใจความหมายและความสามารถทางด้านไวยากรณ์ ครูใช้เวลาสอนการออกเสียงให้ถูกต้องมากเกินไป ทำให้นักเรียนสนใจการสะกดคำมากกว่าความหมายของคำ ครูไม่ได้ให้ความสำคัญกับความรู้เดิมซึ่งมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างยิ่ง ข้อบกพร่องดังกล่าวเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยงในการสอนซ่อมเสริมการอ่าน

ยามาซากิ (Yamazaki. 1996: 1079-A) ได้ทำการวิจัยโดยการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของญี่ปุ่น ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยการฝึกให้อ่านเร็ว ๆ ในห้องเรียน และอ่านหนังสือเสริมนอกห้องเรียนที่เน้นการอ่านเพื่อความเข้าใจ กับกลุ่มที่เรียนโดยการแปล ผลปรากฏว่า ความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนทั้งสอง

กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน นักเรียนทั้งสองกลุ่มรับรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น แต่ข้อมูลจากแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนโดยให้อ่านเสริมนอกห้องเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมการอ่าน จากการอ่านแล้วพยายามแปลเป็นคำ ๆ เป็นการอ่านเรื่องเพื่อความเข้าใจ และรู้สึกสนุกสนานและชอบการอ่านมากขึ้น รวมทั้งมีความมั่นใจที่จะหาอ่านเนื้อหา หรือบทความอื่น ๆ เพิ่มขึ้น จากการศึกษาของ ยามาซากิ ครั้งนี้ แสดงให้เห็นความสำคัญของการสนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสอ่านเสริมนอกห้องเรียน เพื่อพัฒนาทั้ง คำศัพท์และความเข้าใจในด้านการอ่าน ตลอดจนทักษะในการอ่านด้วย

จากการวิจัยของ ยามาซากิ ยืนยันว่า นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือมาก จะทำให้เกิดความเข้าใจและรู้สึกสนุกกับการอ่านจนทำให้กลายเป็นคนรักการอ่านได้

จากผลงานวิจัยในต่างประเทศที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการสอนเสริม ซึ่งรูปแบบการสอนเสริมลักษณะต่าง ๆ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านให้แก่เด็กนักเรียนที่มีปัญหาได้อีกวิธีหนึ่ง

ดักروب (Dakroub, 2002: online) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางภาษาอาหรับกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ การใช้ภาษา และวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนอาหรับ-อเมริกันใน โรงเรียนรัฐบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอาหรับ-อเมริกันใน โรงเรียน ตะวันออกเฉียงใต้ของรัฐมิชิแกน จำนวน 105 คน ซึ่งถูกทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถทางภาษาอาหรับ ซึ่งทดสอบโดยแบบทดสอบมาตรฐาน Terra Nova (Terra Nova Standardized Achievement Test) คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอาหรับจะถูกเปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบมาตรฐาน Terra Nova โดยใช้สถิติ Manova ในการทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถทางภาษาอาหรับมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ การใช้ภาษา และวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาอาหรับสูง มีคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาอาหรับต่ำ

มาดานัต (Madanat, 1981: online) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของรัฐบาล ประเทศจอร์แดน วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ หาข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนระดับประถมศึกษาใน โรงเรียนรัฐบาลประเทศจอร์แดน กลุ่มตัวอย่างเป็นครู และผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 1200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามแบบจัดอันดับ 5 ระดับ ซึ่งจะเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาการอ่านภาษาอาหรับ จำนวน 47 ข้อ โดยจะให้กลุ่มตัวอย่างจัดอันดับความสำคัญหรือความมีประสิทธิภาพของ ข้อเสนอแนะและแนวทางต่างในการพัฒนาการอ่านของนักเรียน ซึ่งการศึกษาพบว่า 12 อันดับแรกของ ข้อเสนอแนะหรือแนวทางการพัฒนาการอ่านภาษาอาหรับมีดังนี้

1. ครูผู้สอนทุกคนต้องมีความรู้ภาษาอาหรับเป็นอย่างดี
2. ครูผู้สอนต้องมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการพัฒนาการอ่านและการวินิจฉัยข้อบกพร่อง
3. ครูผู้สอนที่ดีที่สุดควรจัดให้สอนในระดับชั้นต้นๆ
4. การสอนภาษาอาหรับต้องบูรณาการกับวิชาอื่นๆ ได้อย่างดี
5. ควรให้ความสำคัญกับ การสอนรายบุคคลควบคู่กับการพัฒนา
6. ความมีการทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน
7. ครูผู้สอนควรมีความรู้เป็นอย่างดีในเรื่องทฤษฎีการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก
8. ควรลดจำนวนนักเรียนในห้องให้น้อยลง
9. ควรมีการพัฒนาหนังสือแบบเรียน
10. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรระดับอนุบาล
11. ควรจัดให้มีการฝึกอบรมให้แก่ครูหรือผู้รับผิดชอบในเรื่องภาษาอาหรับ
12. ครูผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องต้องได้รับการประเมิน

งานวิจัยในประเทศไทย

นวรรตน์ มัสเยาะ (2543) ได้วิจัยเรื่อง ผลการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางวัว (สายเสริมวิทย์) อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางวัว (สายเสริมวิทย์) จำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเป็น บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ หลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่าน สูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นันทนา คำภักดิ์ (2540) ได้ศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะคำศัพท์ ภาษาอังกฤษกับการสอนปกติ” กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังเรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 โรงเรียนบ้านทรายมูล อำเภอสว่างดินแดน จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การสร้างสื่อการสอนที่ นำมาใช้ในการสอนเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนหลังจากที่ได้ใช้บทเรียนสอนเสริมแล้ว ความสามารถในการอ่านของนักเรียนมีการพัฒนาขึ้น แสดงให้เห็นว่าผลของการใช้บทเรียนเสริมทักษะเป็นการแก้ปัญหา ในการเรียนการสอนได้วิธีหนึ่ง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

2.1.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการสื่อสารและแสวงหาความรู้ ได้มีผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านของต่างประเทศหลายคนให้ความหมายของการอ่านไว้แตกต่างกัน ดังนี้

สแตรง (บันลือ พฤกษ์วัน. 2534; อ้างอิงจาก Strang. 1969) ได้อธิบายถึงการอ่านว่าเป็นการสื่อสารซึ่งเกี่ยวกับความสามารถด้านต่าง ๆ คือ การถอดรหัสตัวอักษร การเชื่อมโยงตัวอักษรกับความหมายซึ่งผู้อ่านทราบมาแล้วจากประสบการณ์การอ่านที่ผ่านมา การแสดงออกซึ่งความคิดที่ได้ด้วยคำพูด การวาดและการเขียน

วอลคัท และคณะ (ปิยลักษณ์ พฤกษ์วัน. 2541; อ้างอิงจาก Walcutt; et al. 1974) กล่าวว่า การอ่านจะต้องประกอบไปด้วยความหมาย 3 ประการรวมกัน จะขาดความหมายใดความหมายหนึ่งเสียมิได้ คือ การถ่ายทอดตัวอักษรเป็นเสียง การเข้าใจความหมายของภาษาที่เป็นตัวอักษร และการใช้ความคิดเพื่อทำความเข้าใจกับความคิดของผู้เขียน

แฮริส และสมิธ (ปิยลักษณ์ พฤกษ์วัน. 2541; อ้างอิงจาก Harris; & Smith. 1986) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อสารอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้เขียนและผู้อ่านแลกเปลี่ยนข่าวสารและความคิดเห็นกัน ผู้เขียนใช้ภาษาแสดงความคิดของตน ผู้อ่านจะพยายามรับรู้ความคิดเหล่านั้น โดยการคาดเดาความหมายจากภาษาที่อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ประสบการณ์หรือความคุ้นเคยที่ตนมีเกี่ยวกับความคิดที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับระบบของภาษานั้น ๆ ในการอ่าน

การให้ความหมายของการอ่านของนักการศึกษาไทยก็มีความคล้ายคลึงกับการให้ความหมายของนักการศึกษาต่างประเทศ ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านของไทยหลายคนได้ให้ความหมายของการอ่านไว้แตกต่างกัน หลายแง่มุม ดังนี้

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2515) กล่าวว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ประโยชน์ ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูดและคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนของจริงอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ

ประเทิน มหาจันทร์ (2530) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องใช้ความลึกซึ้ง การวัดผล การตัดสินใจ การจินตนาการ การใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา

มณิรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2532) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สารที่เป็น ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็น ที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร และการที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด

บันลือ พุกษะวัน (2534) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายนัยจำแนกได้ดังนี้

1. การอ่าน เป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมเสียง เพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านแบบนี้มุ่งให้สะกดตัวผสมคำ อ่านเป็นคำ ๆ ไม่สามารถใช้สื่อความโดยการฟังได้ทันที เป็นการอ่านเพื่อการอ่านออก มุ่งให้อ่านหนังสือได้แตกฉานเท่านั้น
2. การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่านหรือฟังผู้อื่นอ่านแล้วรู้เรื่อง เรียกว่าอ่านได้ ซึ่งมุ่งให้อ่านแล้วรู้เรื่องของสิ่งที่อ่าน
3. การอ่าน เป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน การอ่านลักษณะนี้ เรียกว่า อ่านเป็น ผู้อ่านยอมเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนโดยอ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านด้วย
4. การอ่าน เป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น การสังเกต การจำรูปคำ ใช้สติปัญญา และประสบการณ์เดิมในการแปลความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี โดยวิธีอ่านแบบนี้จะต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง (กระบวนการ) อาจต้องใช้ความหมายของการอ่านจาก 1, 2, 3 (หรือไม่จำเป็นต้องครบ 3 ความหมายก็ได้) แล้วสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน และนำผลของสิ่งที่ได้จากการอ่านมาเป็นแนวคิด แนวปฏิบัติได้เรียกว่าอ่านเป็น ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของการอ่าน

จากความหมายในเรื่องการอ่านที่นักวิชาการชาวต่างประเทศและไทยได้ให้ไว้ในข้างต้นนี้สามารถสรุปได้ว่าการอ่าน คือการแปลสัญลักษณ์ (อักษร) ออกมาเป็นความคิดและจะมีการสื่อความคิดระหว่างผู้เขียนสู่ผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในความคิดของผู้เขียนอย่างแจ่มแจ้ง และชัดเจน ผู้อ่านต้องนำประสบการณ์เดิมของตนมาช่วยในการตีความหมายของสัญลักษณ์ (อักษร) จนถึงการนำความรู้ความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ได้

2.1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีคุณค่ายิ่ง เป็นหัวใจสำคัญในการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ เพื่อทำให้ผู้อ่านฉลาด รอบรู้ ทันโลก ทันเหตุการณ์ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักการศึกษาหลายท่าน ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และได้เสนอแนวคิดที่สำคัญ ๆ ไว้ดังนี้

ฮาฟเนอร์ (ปีกลักษณ์ พุกษะวัน, 2541; อ้างอิงจาก Hafner, 1967) กล่าวว่า ถึงแม้ในวงการศึกษานี้ใช้สื่อทางการศึกษาสมัยใหม่ เช่น วิทยุหรือโทรทัศน์ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับ การอ่าน การอ่านยังคงมีความสำคัญอยู่มากเพราะการศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยการอ่านเป็นวิธีที่สะดวกมาก วัสดุสารสำหรับการอ่านหาได้ง่าย ผู้อ่านจะอ่านเวลาใดก็ได้ และผู้อ่านยังมีเวลาที่จะไตร่ตรอง ตรวจสอบ ทบทวน

คัดเลือกและเปรียบเทียบเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่อ่านได้ นอกจากนี้ การอ่านยังช่วยพัฒนาแนวความคิดได้เป็นอย่างดี

ฟินอคเชียโร (ปิยลักษณ์ พุกกะวัน, 2541; อ้างอิงจาก Finochiaro, 1974) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการอ่านว่า การอ่านเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของชีวิตและสังคม ความรู้ที่ได้จากการอ่านเป็นความรู้ที่มาจากการลงทุนน้อยที่สุด แต่เป็นความรู้ขยายไปกว้างที่สุด โดยเฉพาะในปัจจุบันโลกมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านการขยายการอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ที่จะทำให้นุคคลก้าวหน้า ท้นต่อเหตุการณ์ และความเจริญก้าวหน้าของโลก

ฉวีลักษณ์ บุญชะกาญจน์ (2523) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเปรียบเสมือนกุญแจไขหาความรู้ที่มีอยู่มากมายในโลกและถ้าได้นำเอาความรู้ที่ได้มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาให้แก่สังคมแล้ว บุคคลเหล่านั้นก็เป็นพลเมืองดีของสังคม สังคมใดมีบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการอ่านอยู่มาก สังคมนั้นก็ย่อมเจริญพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้ และการใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานการอ่านที่ดีอีกทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญ และมีความรู้กว้างขวาง

จากคำกล่าวข้างต้นสามารถสรุปถึงความสำคัญของการอ่านได้ว่า การอ่านมีความสำคัญในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบัน ทั้งในด้านการศึกษาและการดำรงชีวิตประจำวัน การอ่านเป็นกุญแจสำคัญในการแสวงหาความรู้ในระดับสูง และมีส่วนช่วยในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลของสังคม ผู้อ่านจะสามารถหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้ตลอดเวลาโดยที่ไม่เป็นการลงทุนน้อยที่สุดและเป็นทักษะที่คงอยู่กับตัวผู้อ่านเองตลอดไป

2.1.3 ลักษณะของความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะจุดประสงค์เบื้องต้นของการอ่านโดยทั่วไป ก็เพื่อความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน สามารถถ่ายทอดความคิดความรู้จากเรื่องได้ ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงความหมายของความเข้าใจในการอ่านและระดับของความเข้าใจในการอ่าน ดังต่อไปนี้

2.1.3.1 ความหมายของความเข้าใจในการอ่าน

นักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศกล่าวถึงความหมายความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

ปิยลักษณ์ พุกกะวัน (2541) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่าน คือ การที่ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการคิด สามารถอ่านเพื่อจำเรื่อง เข้าใจเนื้อเรื่อง วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้ ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการทำแผนภาพโครงเรื่องจากเรื่องที่อ่าน จึงจะ

นำไปสู่การอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้อ่านจะต้องหาคำสำคัญในเรื่องของแต่ละย่อหน้าได้ จะช่วยให้ผู้อ่านหาประเด็นสำคัญได้อย่างสะดวก

สเตรง (อาไฟฟ์ ลัคนาอนุสรณ์. 2545; อ้างอิงจาก Strang. 1969: 4) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านเป็นความสามารถในการจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ ผู้ที่มีความเข้าใจในการอ่านจะสามารถย่อใจความสำคัญหรือสรุปโครงเรื่องของสิ่งที่อ่านหรือสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ต่างๆของสิ่งที่อ่านได้

เดอชองต์ (อาไฟฟ์ ลัคนาอนุสรณ์. 2545; อ้างอิงจาก Dechant. 1982: 18) กล่าวถึงความหมายของการเข้าใจในการอ่านว่า คือการที่ผู้อ่านสามารถสัมพันธ์ความหมายให้เข้าใจกับคำอ่านได้ถูกต้อง สามารถเลือกความหมายที่ถูกต้องจากบริบทได้ ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับทักษะพื้นฐานทางความรู้ความเข้าใจ ความคิด ทักษะทางสมอง ที่มีต่อประสบการณ์เดิมและทักษะทางภาษาของผู้เขียน

คาร์ (อาไฟฟ์ ลัคนาอนุสรณ์. 2545; อ้างอิงจาก Car. 1983: 27) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นการตีความเรื่องที่อ่านจากประสบการณ์ของผู้อ่านโดยใช้ความรู้เดิมในการตีความ และตัดสินความอย่างมีเหตุผล

คาร์เรลล์ (อาไฟฟ์ ลัคนาอนุสรณ์. 2545; อ้างอิงจาก Carrell. 1986: 251) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า คือความเข้าใจในประโยคหรืออนุเจต โดยเฉพาะความเข้าใจรูปแบบการเรียบเรียงเรื่องหรือโครงสร้างของข้อเขียน หรือสรุปในความหมายอย่างกว้างได้ว่าความเข้าใจในการอ่านคือการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการเขียน

กู๊ดแมน (อาไฟฟ์ ลัคนาอนุสรณ์. 2545; อ้างอิงจาก Goodman. 1989: 209) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าคือการสื่อสารระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนโดยอาศัยมโนภาพและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการเรียนรู้ความหมายโดยรวมของภาษา ซึ่งผู้เขียนพยายามสื่อสารให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาเหตุการณ์ได้ เพื่อประมวลความคิดกับความหมายของภาษาจนสามารถสื่อสารเป็นภาษาพูดและภาษาเขียนได้

ชวาล แพร์ตกุล (2520: 134) กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า คือความสามารถในการผสมและขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล สามารถดัดแปลงหรือเสริมแต่งความรู้เดิมให้มีรูปลักษณะใหม่ เพื่อนำไปใช้กับประสบการณ์ใหม่ที่แปลกออกไปแต่ก็ยังมีส่วนอย่างหนึ่งที่คล้ายของเดิมอยู่บ้าง

จากความหมายของความเข้าใจในการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่าเป็นความสามารถในการรับรู้ และสรุปข้อมูลจากงานเขียนโดยอาศัยประสบการณ์เดิม และทักษะพื้นฐานด้านความรู้ ความเข้าใจและความคิด และสามารถถ่ายทอดออกมาได้ตรงตามเจตนาของผู้เขียน

2.1.3.2 ระดับของความเข้าใจในการอ่าน

ระดับของความเข้าใจในการอ่านนั้นแสดงออกและวัดได้จากพฤติกรรมความเข้าใจตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของ บลูม (อาไฟฟ์ ลัคนาอนุสรณ์. 2545; อ้างอิงจาก Bloom. 1959) ซึ่งจำแนกจุดมุ่งหมายเป็น 6 ชั้น คือ ความรู้ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

ในชั้น ความเข้าใจ บลูม ได้กำหนดพฤติกรรมไว้ 3 ระดับ คือ

1. การแปลความ (Translation) หมายถึง ความสามารถในการถอดความ
2. การตีความ (Interpretation) เป็นการคิดถึงความสามารถในการถอดความ
3. การสรุปอ้างอิงหรือการขยายความ (Extrapolation) เป็นการกะประมาณหรือการทำนาย โดยอาศัยความเข้าใจแนวโน้มน้ำ ความโน้มเอียง

มิลเลอร์ (อาไฟฟ์ ลัคนาอนุสรณ์. 2545; อ้างอิงจาก Miller. 1972) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 4 ระดับ โดยเรียงจากระดับต่ำสุดไปทางสูงสุด ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษรหรือข้อเท็จจริง (Literal of Factual Comprehension) ประกอบด้วยความสามารถในการตอบคำถามซึ่งถามตรงตามเรื่องราวที่อ่านรวมทั้งการหาใจความสำคัญและรายละเอียดต่าง ๆ ที่กล่าวในเรื่อง
2. ความเข้าใจระดับตีความหรือสรุปอ้างอิงลงความเห็น (Interpretative of Inferential Comprehension) ผู้อ่านต้องใช้กระบวนการคิดในการตีความ ขยายสิ่งที่อ่าน การสรุปอ้างอิง และทำนายสิ่งที่จะเกิดตามมา หรือการขยายความ
3. ความเข้าใจระดับวิเคราะห์ (Critical Comprehension) หรือการอ่านอย่างวิจารณ์ในการอ่านขั้นนี้จะรวมถึงการประเมินหรือตัดสินสิ่งที่อ่านด้วยเกณฑ์เฉพาะที่ผู้อ่านกำหนดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์เดิม การอ่านขั้นวิจารณ์มีความเกี่ยวข้องใกล้เคียงกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking)
4. ความเข้าใจระดับสร้างสรรค์ (Creative Comprehension) ถือเป็นความเข้าใจระดับสูงสุดของกระบวนการการอ่าน หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นความเข้าใจระดับประยุกต์ใช้ (applied) เป็นการอ่านที่สามารถนำสิ่งที่อ่านไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตตัวเองได้ ซึ่งควรจะเป็นจุดมุ่งหมายสูงสุดของการอ่านในระดับประถมศึกษา

สมิธ (อาไฟฟ์ ลัคนาอนุสรณ์. 2545; อ้างอิงจาก Smith. 1969) ได้แบ่งระดับของความเข้าใจ เป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) ความเข้าใจระดับนี้ผู้อ่านไม่ต้องใช้ทักษะทางการคิดแต่เป็นการระลึกเอาจากความจำ

2. การตีความ (Interpretation) ผู้อ่านต้องใช้ทักษะการคิดประเภทต่าง ๆ เช่น การสรุป การใช้เหตุผล การเปรียบเทียบ เป็นต้น

3. การอ่านขั้นวิเคราะห์ (Critical Reading) เป็นการประเมินค่า ตัดสินคุณภาพ ความถูกต้อง คุณค่าและความเป็นจริงของสิ่งที่อ่าน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านมีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์

4. การอ่านอย่างสร้างสรรค์ (Creative Reading) ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดขยายความเกินจากเนื้อหาที่อ่านเพื่อให้เกิดความคิดใหม่ และค้นพบวิธีการแก้ปัญหาในชีวิต ถ้าครูไม่สนใจจะพัฒนา การอ่านขั้นนี้เป็นพิเศษ ความสามารถในขั้นนี้ก็จะไม่เกิดขึ้นได้เอง

บันลือ พฤษะวัน (2534) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านสามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับดังนี้

1. ความเข้าใจในระดับต่ำ หมายถึง ความเข้าใจในข้อเท็จจริงที่จากสิ่งที่อ่าน (Factual Level / reading the Lines) เป็นความเข้าใจพื้นฐานที่ง่าย เพราะเมื่ออ่านแล้วก็ตอบคำถามที่มีคำตอบปรากฏจากข้อความที่อ่าน ตรงกับข้อเท็จจริงในเรื่องที่อ่าน

2. ความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้น หมายถึง มุ่งให้ผู้เรียนสามารถคิดหาเหตุผล วิเคราะห์เหตุผลจากเรื่องที่อ่านและสรุปเรื่องที่อ่านได้ ผู้อ่านจะต้องหาเหตุผลจากสภาพการณ์ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากเรื่องที่อ่าน (Interpretive of Inference Level / Reading between the Lines)

3. ความเข้าใจในระดับสูงสุดหรือลึกซึ้ง หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถใช้ความรู้พื้นฐานและความเป็นพหุสูตร ตรวจสอบ และชี้แจง เลือกตัดสินใจ ตลอดจนสามารถเสนอแนะแก้ไขสิ่งผิดพลาด หรือข้อบกพร่องของสิ่งที่อ่านได้ดี ถือว่าเป็นความเข้าใจในการอ่านระดับสูง (Evaluative or Critical Level / Reading beyond the Lines)

ความเข้าใจในการอ่านขั้นนี้ เรียกว่า การอ่านอย่างพินิจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หรือใคร่ครวญโดยตรวจสอบหาความดีเด่น หาจุดบกพร่อง พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะแก้ไขที่จะจัดข้อบกพร่องนั้นได้ด้วย

ผู้อ่านที่ดีจะต้องได้รับการสอนอ่านที่ถูกต้องและควรมีพื้นฐานการอ่านที่ดี ผู้อ่านอาจจะมีประสบการณ์มาจากการได้รู้ ได้ยิน ได้ฟัง ได้อ่านเรื่องราวต่าง ๆ ถ้าเป็นเรื่องที่เคยรู้มาก่อนจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจและสามารถวิเคราะห์ วิจัย รวมทั้งเลือกนำสิ่งที่อ่านที่มีประโยชน์มาใช้ในชีวิตได้ ยุพิน เพชรดี (2539: 13) ได้กล่าวถึงลักษณะของการอ่านที่ดีไว้ดังนี้

1. ผู้อ่านต้องมีสมาธิในการอ่าน คือ มีความตั้งใจแน่วแน่ เอาใจจดจ่อในเรื่องที่อ่าน ย่อมทำให้เข้าใจเรื่องนั้นได้ดี ถูกต้อง ทั้งยังทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดในทุกสิ่งที่ได้เห็นอย่างละเอียดถี่ถ้วน ทำให้อ่านได้เร็วและแม่นยำ

2. ผู้อ่านต้องจดบันทึกเรื่องราวที่อ่าน เมื่อพบเรื่องราวที่น่าสนใจ หรือแนวคิดที่แปลกใหม่ก็ให้จดบันทึกไว้เพื่อจะได้เตือนความจำ อาจจดบันทึกลอกข้อความหรือถอดข้อความเอาเฉพาะใจความสำคัญมาพร้อมทั้งบอกแหล่งที่มาของข้อความ เมื่อเวลาต้องการ จะได้นำมาใช้ได้ทันที หรือจดเป็นบัตรข้อมูลไว้อย่างเป็นระบบ

3. ผู้อ่านต้องนำสิ่งที่อ่านมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สิ่งที่ได้จากการอ่านเมื่อนำมาพิจารณาแล้ว เห็นว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ ถูกต้อง เหมาะสม สามารถนำสิ่งที่อ่านมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัว หน้าที่การงาน สังคม ประเทศชาติโดยรวมได้ในที่สุด

2.1.4 การสอนอ่าน

2.1.4.1 หลักการสอนอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่แปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สามารถมองเห็นให้เกิดความรู้ความเข้าใจแจ่มแจ้งชัดเจน ตรงตามที่ต้องการ และสนองความต้องการของผู้อ่านด้วย ดังนั้นการอ่านที่จะทำให้เกิดความคิดและนำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้อ่านได้ดี ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล จะต้องมีส่วนที่สำคัญ และได้มีนักการศึกษาได้ให้หลักการอ่านไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2537) ได้ให้หลักและวิธีการสอนอ่านดังนี้

1. ความพร้อมของเด็ก ในการสอนครูจะต้องตรวจและสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายเกี่ยวกับสายตา เช่น การกวาดสายตาจากซ้ายไปขวา ความพร้อมเกี่ยวกับการสังเกต เปรียบเทียบ จำแนกแยกแยะสิ่งของ การรู้จักสิ่งของทั้งของจริงและภาพ การออกเสียงเรียกชื่อสิ่งของต่าง ๆ รวมทั้งครูจะต้องทำให้การอ่านง่ายและสนุกสนาน

2. ความต้องการของเด็ก ครูควรทราบความต้องการของเด็กในการอ่านเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนอ่านจะต้องรู้และเข้าใจธรรมชาติของเด็ก ว่าเด็กทุกคนอยากรู้ อยากรู้อยากโต อยากรู้อยากช่วย ครูจะต้องรู้จักกระตุ้นความต้องการของเด็กให้มาสัมพันธ์กับการอ่าน โดยชักนำให้อ่านมาก ๆ จะมีความรู้มากเพื่อจะได้นำความรู้ไปพูดไปแสดงได้ หรือช่วยผู้ใหญ่หาความรู้จากหนังสือได้จะเป็นการช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กได้ดี

3. ประสบการณ์ของเด็ก เด็กที่มีฐานะทางบ้าน ทางสังคม และทางเศรษฐกิจดี จะทำให้เด็กมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมาก ตรงข้ามเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีจะขาดประสบการณ์ทางการอ่าน ดังนั้นครูต้องสร้างประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น นำภาพสถานที่ ภาพพืช ภาพสัตว์ ภาพสิ่งของ ฯลฯ มาให้นักเรียนมีประสบการณ์ จะช่วยให้เด็กอ่านอย่างเข้าใจและมีความหมายสำหรับเด็กยิ่งขึ้น

4. ความสามารถในการรับรู้ของเด็ก เด็กมีความสามารถในการรับรู้แตกต่างกัน ตามสติปัญญา ประสบการณ์ และการเรียนรู้ บางคนรับรู้ได้เร็ว จำได้ดี ทำให้มีประสบการณ์มาก

ดังนั้นครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน จึงจะสามารถแก้ไข ปรับปรุงและส่งเสริมให้เด็กมีการรับรู้ได้ดีขึ้น

2.1.4.2 วิธีการสอนอ่าน

วิธีการสอนอ่านมีหลายวิธี แต่ละวิธีมีข้อดีและข้อบกพร่องแตกต่างกัน ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในแต่ละวิธี เพื่อเลือกวิธีอ่านให้เหมาะสมกับเนื้อหา และทักษะที่ต้องการพัฒนาในตัวผู้เรียน นอกจากนี้ครูจะต้องเข้าใจวิธีบูรณาการวิธีสอนเพื่อทำให้วิธีสอนเกิดความสมบูรณ์ โดยนำวิธีที่ดีต่าง ๆ มาผสมผสานหรือบูรณาการเข้าด้วยกัน เช่น การสอนอ่านแบบแจกลูก แบบสะกดคำ แบบเป็นคำ เป็นประโยค และแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์

การสอนอ่านที่ดีจะต้องมีลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมกับการสอนอ่านในแต่ละบุคคล หรือแต่ละบทอ่านเพื่อให้การอ่านเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงมีวิธีการสอนอ่านที่หลากหลายและหลายขั้นตอนเกิดขึ้นมากมายดังนักการศึกษาแต่ละท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

วิลเลียมส์ (จิตรกรณ์ ค้างจุมพล. 2543; อ้างอิงจาก Williams. 1994: 35-37) ได้เสนอแนะวิธีการสอนอ่าน ที่มีประสิทธิภาพโดยแบ่งไว้เป็นขั้นตอนไว้ดังนี้

1. ก่อนการอ่าน มีจุดประสงค์เพื่อสร้างความสนใจในหัวเรื่อง ซึ่งให้เห็นความสำคัญของเรื่องที่อ่านและเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาที่จะใช้ในบทเรียน

สิ่งสำคัญที่ผู้สอนจะต้องถามตนเองเสมอ คือ ผู้เรียนมีความรู้อะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่จะสอน จะทำอย่างไรที่จะนำความรู้ที่มีอยู่นั้นมาใช้ได้ และเรื่องที่สอนนี้มีความสำคัญอย่างไร ผู้สอนจะสนใจเรื่องที่อ่านหรือไม่ ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะเข้าใจผู้อ่าน

1. ระหว่างการอ่าน มีจุดประสงค์ในการช่วยผู้เรียนทำความเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน รายละเอียดของเรื่องและโครงสร้างของเรื่อง

2. หลังการอ่าน มีจุดประสงค์ 2 ประการ คือ การถ่ายโอนความคิดในเรื่องที่อ่าน และการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนต่อบทอ่าน

อรุณี วิริยจิตรา (จิตรกรณ์ ค้างจุมพล. 2543; อ้างอิงจาก อรุณี วิริยจิตรา. 2525: 39) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารโดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นก่อนอ่าน คือ ระยะเวลาที่ผู้อ่านมีความต้องการที่จะอ่านและเตรียมตัวเองให้พร้อมที่จะรับสารนั้น

2. ขั้นระหว่างอ่าน คือ ระยะเวลาที่ผู้อ่านทำกิจกรรมการอ่านด้วยตนเอง โดยใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการอ่านนั้น

3. ขั้นหลังอ่าน คือ ระยะเวลาที่ผู้อ่านนำข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านนั้นมาทำกิจกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ ซึ่งรวมถึงการใช้ทักษะสัมพันธ์อื่น ๆ

ผู้สอนอาจดำเนินการสอนตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการสอนอ่าน การสอนในขั้นนี้เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ ใคร่รู้ ในเนื้อหาตลอดจนการเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการรับสารนั้น โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ ใคร่รู้ใน เนื้อเรื่องที่อ่าน การทำเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ การกระตุ้นผู้เรียนอาจทำได้ดังนี้คือ

1.1 ให้ผู้เรียนระดมความคิดคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะได้รับรู้อะไรบ้าง โดยพิจารณาจากหัวข้อเรื่องหรือรูปภาพ แผนภูมิประกอบบทอ่าน

1.2 ให้ผู้เรียนเลือกข้อความที่ตนคิดว่าผู้เขียนจะกล่าวถึงในเรื่องที่จะอ่าน

1.3 ให้ผู้เรียนบอกว่าตนมีความรู้ในเรื่องที่จะอ่านอย่างไรบ้างและต้องการรู้ อะไรเพิ่ม

1.4 ให้ผู้เรียนทำนายว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์อะไร ในการเขียนเรื่องนั้น

1.5 ให้ผู้เรียนออกความเห็นในเรื่องที่จะอ่าน

2. ขั้นตอนการสอนระหว่างการอ่าน การสอนในขั้นนี้เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากสารที่ได้อ่าน โดยให้ผู้เรียนทราบก่อนว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านคืออะไร แล้วจึงให้ผู้เรียนหาข้อมูลต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายที่มีไว้ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกทำกิจกรรมด้วยตนเอง ผู้สอนจะช่วยก็ต่อเมื่อผู้เรียนต้องการเท่านั้น

3. ขั้นตอนการสอนหลังการอ่าน การสอนในขั้นนี้เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนนำ ข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านมาประกอบกับความรู้ ความคิด และความเห็นของผู้เรียน เพื่อนำไปใช้ในการ ทำกิจกรรมต่อเนื่อง อื่น ๆ ที่มีอยู่ในจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เช่น นำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ สมบูรณ์ หรือนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการ แสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้น

2.1.5 การประเมินการอ่าน

การวัดและการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านจะช่วยให้ทราบถึงระดับความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนแต่ละคนได้ ทำให้ครูผู้สอนสามารถวางแผนทางในการพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีผู้อธิบายถึงการประเมินผลด้านความเข้าใจไว้ดังนี้

ฮาฟเนอร์ และจอลลี (ฮาไฟ ลัคนาอนุสรณ์. 2545; อ้างอิงจาก Hafner; & Jolly. 1972: 174) ได้สรุปว่า การประเมินผลในการอ่านคู่ได้จากการลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ถูกต้อง ตอบคำถาม เกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้ จดจำและสามารถบรรยายสิ่งที่อ่านเป็นคำพูดของตนเองได้ และแสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

วิลนา วิสเพ็ญ (2525) กล่าวว่า การประเมินผลในการอ่านคู่ได้จาก การแปลความ ได้แก่ การแปลจากของเดิมแบบหนึ่งให้เป็นอีกแบบหนึ่ง ซึ่งยังคงความหมายเดิมไว้ สมรรถภาพในการแปล ขึ้นอยู่กับความรู้ที่มีอยู่ และสามารถที่จะถ่ายทอดความหมายของทุกส่วนทุกตอนในการสื่อสารนั้น พร้อมทั้งตีความของเรื่องได้โดยขั้นแรกของการตีความ จะเป็นการแปลความของแต่ละตอนเสียก่อน ขั้นต่อไปจะเป็นการกลั่นเอาประเด็นสำคัญ หรือย่อข้อความที่อ่านนั้น โดยมองดูเรื่องราวทั้งหมด มองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนแต่ละตอน แล้วลำดับความคิดนำมาสรุปให้สั้นลงแต่ยังคง ความหมายเดิมไว้ การตีความจะรวมถึงการหยั่งถึงความมุ่งหมาย ความเชื่อมั่น หรือคตินิยมของ ผู้แต่ง บทความหรือคำประพันธ์ด้วย

บันลือ พุกกะวัน (2534) อธิบายว่าครูจะใช้วิธีการประเมินความเข้าใจในการอ่านของ นักเรียนได้คือ ให้ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ตอบคำถามจากข้อเท็จจริงของท้องเรื่อง ตอบคำถามโดยการวิเคราะห์หาเหตุผลของเรื่อง ตอบคำถามจากการสรุปเรื่อง หรือวิจารณ์ ไตร่ตรอง การเล่าเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้

สรุปได้ว่าการประเมินความเข้าใจในการอ่านนั้น จะวัดได้จากการสังเกตการณ์เล่าเรื่อง การลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน การสรุปเรื่องและตรวจสอบความสามารถในด้านการแปลความ การตีความ การขยายความ และการจับใจความสำคัญ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

2.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

คาร์เตอร์ (อำไพ ลัคนานุสรณ์. 2545; อ้างอิงจาก Carter. 1985: 674-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านแบบ 5 ขั้น และนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคโยงความสัมพันธ์ ความหมายกับนักเรียนที่มีความผิดปกติทางร่างกายที่เรียนอยู่ในระดับ 3,4 และ 5 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่เรียนด้วยการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ความหมายสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยการอ่าน แบบ 5 ขั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัล-นัซเซอร์ (Al-Nasser. 1988: online) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินผลโครงการการใช้การสอนแบบบูรณาการสำหรับการสอนภาษาอาหรับของครูประจำชั้นประถมศึกษา มหาวิทยาลัยแห่ง จอร์แดน วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อประเมินความมีประสิทธิภาพของโครงการ วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการตรวจสอบเอกสาร ผลการศึกษาพบว่า โครงการนี้ไม่มี ผลทำให้ การสอนภาษาอาหรับด้วยวิธีการสอนแบบบูรณาการมีประสิทธิภาพ ข้อเสนอแนะของ การศึกษาที่สำคัญ คือ ความเพียงพอของเวลาในการจัดโครงการ การกำหนดเวลาในการสอน การใช้ สื่อการสอนที่เพียงพอ สถานที่จัดโครงการที่มีความหลากหลาย

คาซนา กัตบี (Khazna Katbi, 2000: online) ได้ศึกษาเรื่อง ความสามารถทางภาษาอาหรับ และผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยแห่งจอร์แดน การศึกษาเป็นการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการกับความสามารถทางภาษาอาหรับของนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยแห่งจอร์แดน โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อหาปัจจัยที่ทำให้ความสามารถทางภาษาอาหรับของนักศึกษาต่างชาติสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ วิธีการศึกษาใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยาย เชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ เครื่องมือพื้นฐานของการศึกษาเป็นแบบสอบถาม จำนวน 41 ข้อ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยแห่งจอร์แดนจำนวน 120 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาต่างชาติที่มีความสามารถทางภาษาอาหรับสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูงด้วย นักศึกษาต่างชาติที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอาหรับมาก่อนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานภาษาอาหรับมาก่อน ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษาอาหรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษาชี้ให้เห็นว่าเผ่าพันธุ์และเพศมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษาของนักศึกษา แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษาอาหรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โมฮัมหมัด ซานา ทิ (Mohd. Sana T., 1997: online) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินทักษะที่สัมพันธ์กับการอ่านของเด็กที่พูดภาษาอาหรับ วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ เพื่อรวบรวมเกณฑ์การประเมินในแต่ละเขตเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับเด็กที่พูดภาษาอาหรับ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่พูดภาษาอาหรับทั้งเพศชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 7.0 – 7.6 ปี จำนวน 150 คน ซึ่งสุ่มมาจากในเมือง ชนบท และค่ายอพยพ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบทดสอบการอ่าน Early Reading and Screening Instrument (ERSI) และแบบทดสอบทักษะการรับรู้เสียง (Phonological awareness, PA) แบบทดสอบทางภาษาปากเปล่า (Oral language) และแบบทดสอบการรับรู้ทางสายตา (Visual-perception) ผลการศึกษาพบว่า แบบทดสอบ ERSI มีความสัมพันธ์ กับ แบบทดสอบ PA อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คะแนนของแบบทดสอบย่อยของแบบทดสอบ ERSI และแบบทดสอบ PA ของกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาในเขตเมือง และเขตชนบทมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคะแนนของเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

อัสซาม (Azzam, 1990: online) ได้ศึกษาเชิงบรรยาย เรื่องธรรมชาติของการ อ่านผิดและสะกดผิดของเด็ก ซึ่งมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อทำความเข้าใจและอธิบายอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับสาเหตุของการอ่านผิดและสะกดผิดของนักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการหาเกณฑ์การประเมินความสามารถภาษาอาหรับของนักเรียน 2) เพื่อศึกษาเหตุผลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับส่วนประกอบทางภาษาอาหรับที่มีผลต่อความบกพร่อง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 6-11 ปี จำนวน 150 คน ผลการศึกษาพบว่า การอ่านผิดและสะกดผิด สามารถพบได้ในระดับประถมศึกษาตลอดทั้งระดับ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาต่อการเขียนของเด็กด้วย การอ่านผิดส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการออกเสียง ส่วนการสะกดผิดจะเกี่ยวข้องกับหลักการสะกดและพยัญชนะ รวมทั้งนักเรียนยังมี

ปัญหาเกี่ยวกับการเขียนอีกด้วย มีคำที่ต้องการออกเสียงแต่ไม่ต้องสะกดมากกว่าคำที่ต้องสะกดแต่ไม่ต้องออกเสียง ภาษาอาหรับเป็นภาษาที่ซับซ้อนทำให้ผู้เรียนเกิดปัญหามากมายเกี่ยวกับการใช้ภาษา

เซซี (Sesi, 1982: online) ได้ศึกษาเรื่อง ความตรงของแบบทดสอบโคลซ ในการวัดความสามารถการอ่านภาษาอาหรับ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความความตรงและความเที่ยงของแบบทดสอบโคลซเพื่อใช้ในการวัดความสามารถการอ่านภาษาอาหรับ ซึ่งเนื้อหาของแบบทดสอบเป็นเนื้อหาของแบบเรียนเกรด 5 7 และ 9 แบบทดสอบมีจำนวน 2 ฉบับ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้น 12 (เกรด 12) ในประเทศอิรัก ปี 1981 ซึ่งสุ่มจากโรงเรียน 5 แห่ง เป็นนักเรียนชาย 121 คน และเป็นนักเรียนหญิง 119 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบคันแคน (Duncan Multiple Range Test) ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบทั้ง 3 เกรด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แบบทดสอบของเกรด 5 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า แบบทดสอบเกรด 7 และเกรด 9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าเฉลี่ยของแต่ละตอนของแบบทดสอบของแต่ละเกรดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แบบทดสอบฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 ไม่มีความแตกต่างกัน และมีอิทธิพลร่วมระหว่างการตัดข้อความและเกรด การศึกษาสามารถสรุปได้ว่า แบบทดสอบโคลซ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอาหรับได้จริง

อตัยาส (Atyah, 2000: online) ได้ศึกษาเรื่องผลของการอ่านต่อทักษะการพูดของเด็กชาวอาหรับชาอูดีที่มีไม่มีความสามารถในการเรียนรู้ทางภาษา (Language Learning Disability) วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อเพิ่มความสามารถทักษะด้านการรับเสียง (Phonological Awareness) ทักษะการรับรู้ด้านโครงสร้างทางภาษา (Sementic Awareness) ทักษะการรับรู้ด้านความหมาย (Syntactic Awareness) การศึกษาเป็นการวิจัยเชิงทดลองที่มีกิจกรรมการอ่านเป็นปัจจัยทดลอง (treatment) ที่มีผลต่อทักษะการอ่านออกเสียง การสื่อความหมายและความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาของเด็กชาวอาหรับชาอูดีอราบีย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลในประเทศซาอุดี เกรด 2 จำนวน 32 คน เป็นเด็กที่ไม่มีมีทักษะการเรียนรู้ทางภาษา 16 คน และเด็กปกติ 16 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีเด็กปกติ และเด็กไม่มีความสามารถในการเรียนรู้ทางภาษาอย่างละ 8 คน ซึ่งกลุ่มทดลองจะถูกจัดกิจกรรมการอ่าน 6 สัปดาห์ วันละ 45 นาที ใช้แบบทดสอบการอ่านออกเสียง ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งแบบทดสอบประกอบด้วยทักษะย่อย คือ การออกเสียง โครงสร้างประโยค การวิเคราะห์เสียงและประโยค ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายทาง (Manava) ในการวิเคราะห์ผลการทดลอง ผลการศึกษาพบว่า มีการพัฒนาในทักษะด้านการรับรู้เสียง และทักษะด้านการรับรู้ความหมาย จึงสามารถสรุปได้ว่า นักเรียนที่ไม่มีความสามารถทางภาษาอาหรับ การนำกิจกรรมใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ สามารถพัฒนาการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนได้

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

นภค ปู่ชูประเสริฐ (2534) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการอภิปรายและการทำแผนผังสรุปโครงเรื่องที่อ่าน (Story Map) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการทำแผนผังสรุปโครงเรื่องที่อ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการอภิปรายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การนำกิจกรรมต่างๆ มาใช้ในการสอนทักษะการอ่าน สามารถพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้สูงกว่าการสอนอ่านแบบปกติ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ โรงเรียนอิสลามสันติชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

3.1 ข้อมูลทั่วไป

3.1.1 ข้อมูลสถานศึกษา

โรงเรียนอิสลามสันติชน ตั้งอยู่เลขที่ 398, 406, 439, 439/1 ซอย 112 ถนนลาดพร้าว แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ โทร.02-5394693-5 สายตรงโทร.02-5394697 Email: info@islamsantichon.ac.th www. Islamsantichon.ac.th บนที่ดิน จำนวน 3 ไร่ 2 งาน สังกัดกลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2541 ปีการศึกษา 2549 มีอาคารเรียน 4 หลัง มี 67 ห้องเรียน รวมอาคารเรียนหลังใหม่ 5 ชั้น เพิ่มอีก 1 หลัง โดยมีนายประเสริฐ มัสซารี ผู้ก่อตั้งโรงเรียนและเป็นผู้รับใบอนุญาตในนามมูลนิธิสันติชน และเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนอิสลามสันติชน ตั้งแต่เริ่มจดทะเบียนจัดตั้งโรงเรียนจนถึงปัจจุบัน

3.1.2 ระดับชั้นที่เปิดสอน

ปีการศึกษา 2541 เปิดสอนศาสนาอิสลาม ระดับอิมติดาอียะฮ์

ปีการศึกษา 2542 เปิดสอนศาสนาควบคู่สามัญ ระดับ ม.1 ถึง ม.3 มีนักเรียน 120 คน

ปีการศึกษา 2545 เปิดสอนศาสนาควบคู่สามัญ ระดับ ม.1 ถึง ม.6 มีนักเรียน 503 คน

ปีการศึกษา 2547 เปิดสอนศาสนาควบคู่สามัญ ระดับ ป.1 ถึง ม.6 มีนักเรียน 962 คน

ปีการศึกษา 2548 เปิดสอนศาสนาควบคู่สามัญ ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึง ม.6 มีนักเรียน 1,197 คน

3.1.3 มีเขตพื้นที่บริการ

โรงเรียนมีเขตพื้นที่บริการตามที่อยู่ปกครองนำบุตรหลานมาเรียนที่โรงเรียนอิสลามสันติชน ที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในกรุงเทพมหานคร 32 เขต ในจังหวัดภาคกลาง 10 จังหวัด 23 อำเภอ และ ภาคใต้ 11 จังหวัด 15 อำเภอ

3.2 ข้อมูลด้านการบริหาร

3.2.1 ชื่อ-สกุลผู้บริหาร

นายประเสริฐ มัสซารี ผู้รับใบอนุญาตและผู้จัดการ วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี สาขานิเทศศาสตร์ ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 5 ตุลาคม 2541 จนถึงปัจจุบัน เป็นเวลา 8 ปี 7 เดือน

นายมนัส บุญชม ครูใหญ่ วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา ดำรงตำแหน่งเป็นครู ตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2542 เป็นครู 4 ปี เป็นครูใหญ่ 4 ปี

3.2.2 ผู้ช่วยผู้บริหาร ที่ได้รับการแต่งตั้ง 5 คน มีดังนี้

นายศรายุทธ มีสมรรถ	หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	วุฒิกการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี
นายพงศ์ศักดิ์ วงษ์สันต์	หัวหน้าฝ่ายธุรการ	วุฒิกการศึกษาสูงสุด ปริญญาโท
นายชาญวุฒิ บุญชม	หัวหน้าฝ่ายปกครอง	วุฒิกการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี
นายสมชาย กลิ่นมาลัย	หัวหน้าฝ่ายกิจกรรม	วุฒิกการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี
นายประสาร สนิพพิทักษ์	หัวหน้าฝ่ายอาคารสถานที่	วุฒิกการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี

3.2.3 ประวัติย่อสถานศึกษา

โรงเรียนอิสลามสันติชนก่อตั้งโดยนายประเสริฐ มัสซารี ประธานมูลนิธิสันติชน เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งโรงเรียนอิสลามสันติชน โดยดำรงตำแหน่งผู้รับใบอนุญาตและผู้จัดการในการขอจดทะเบียนจัดตั้งโรงเรียนจากกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับอนุญาตจัดตั้งเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2541 เปิดสอนศาสนาอิสลามหลักสูตรอิสลามศึกษาตอนต้น ระดับอิมดาดียะฮ์ โดยใช้อาคารมูลนิธิสันติชน อาคาร 4 ชั้น ซึ่งนายหวัง วงษ์สันต์ ผู้ใหญ่บ้านที่โรงเรียนตั้งอยู่เป็นผู้อุทิศที่ดินให้ 1 ไร่ 2 งาน บริจาคเงิน 4 ล้านบาท พี่น้องมุสลิมร่วมบริจาครวม 6 ล้านบาท ให้ก่อสร้างอาคารหลังแรก ค่าก่อสร้าง 10 ล้านบาท นางรอ บิอะห์ วงษ์สันต์ อุทิศที่ดินให้ 1 งาน และนางรูกอยะห์ กันชัน อุทิศที่ดินให้ 1 งาน ให้ก่อสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ โดยมีนายรังสรรค์ ปู่ทอง เป็นครูใหญ่คนแรก

ปี 2542 ได้ขอเปลี่ยนหลักสูตรจากหลักสูตรอิสลามศึกษาตอนต้นระดับอิมดาดียะฮ์ เป็นหลักสูตรอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2535 โดยมีนายสำราญ รัตนวิทย์ เป็นครูใหญ่ สอนศาสนาควบคู่สามัญ ปีแรกมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 120 คน มี 3 ห้องเรียน และ

เปิดใช้อาคารเรียนหลังใหม่ 4 ชั้น พื้นถาวรมุสลิมร่วมบริจาคค่าก่อสร้างรวม 5.4 ล้านบาท เมื่อเจ้าหน้าที่กระทรวง ศึกษาธิการมาตรวจโรงเรียนได้เขียนในสมุดหมายเหตุรายวันของโรงเรียนว่า ขอให้โรงเรียนอิสลามสันติชน เป็นผู้นำด้านเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ในกลุ่มพื้นถาวรมุสลิมที่ได้มีสถานศึกษาที่ดีที่สุดของประเทศไทย ในกรุงเทพมหานคร

ปี 2545 ขยายหลักสูตรจากหลักสูตรอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2535 ถึงหลักสูตร อิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2535 พร้อมทั้งได้เปิดใช้อาคารเรียนหลังใหม่อาคาร 7 ชั้น ค่าก่อสร้าง 42 ล้านบาท ได้รับบริจาคจากธนาคารอิสลามเพื่อการพัฒนาอาคารเรียน 7.4 ล้านบาท กระทรวงศาสนาสมบัติวิชาอุดรบุรี บริจาค 2 ล้านบาท นายรอมลี กันชน บริจาค 3 ล้านบาท นางฮับเซาะห์ สันประเสริฐ บริจาค 4.2 ล้านบาท นางรอปีอะห์ วงษ์สันต์ บริจาค 1 ล้านบาท นายลี หมดนุรักษ์ บริจาค 1 ล้านบาท พื้นถาวรมุสลิมรวม 164 ราย บริจาครวม 4.4 ล้านบาท และให้ยืม 19 ล้านบาท โรงเรียนได้รับอนุญาตให้แปรสภาพจากโรงเรียนเอกชนตามมาตรา 15(2) เป็นโรงเรียนเอกชน ตามมาตรา 15(1) พร้อมทั้งได้รับการคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นโรงเรียนเครือข่ายนำร่องการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 และมหาวิทยาลัยอัลอัซฮัร กรุงไคโร ประเทศอียิปต์ ได้ส่งอาจารย์สอนภาษาอาหรับมาช่วยสอนนักเรียนที่โรงเรียน

ปี 2546 ได้ประกาศแต่งตั้งให้นายมนัส บุญชม หัวหน้าฝ่ายวิชาการขึ้นดำรงตำแหน่งครูใหญ่

ปี 2547 ขยายหลักสูตรจากเดิมเปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นเปิดทำการสอนตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และได้จัดตั้งสถานวิทยุโรงเรียน ระบบเอฟเอ็ม คลื่น 87.75 ออกอากาศทุกวันตั้งแต่เวลา 06.00-18.30 น. เพื่อให้นักเรียน ครู และชุมชน ได้จัดทำรายการ ถ่ายทอดสดรับฟังได้ทั่วโลกผ่านเว็บไซต์ www.islamsantichon.ac.th ของโรงเรียน และเว็บไซต์ www.muslimthai.com ของครูสอนคอมพิวเตอร์ที่โรงเรียน

ปี 2548 ขยายชั้นเรียนจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นเปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พร้อมทั้งได้ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ MOU กับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต และลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ MOU กับมหาวิทยาลัยอิสลามนานาชาติสลังงอ ประเทศมาเลเซียในความร่วมมือทางวิชาการ โรงเรียนได้รับการรับรองวิทยฐานะจากมหาวิทยาลัยอัล-อัซฮัร กรุงไคโร ประเทศอียิปต์ ทั้งสายศาสนาและสายสามัญ นักเรียนชั้น ม.6 ปีการศึกษา 2549 ได้รับทุนเรียนต่อปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยอัล-อัซฮัร 3 ทุน มหาวิทยาลัยอูเอด 2 ทุน

ปี 2549 โรงเรียนเปิดใช้อาคารเรียนหลังใหม่เป็นอาคาร 5 ชั้น ค่าก่อสร้าง 21 ล้านบาท พื้นถาวรมุสลิมรวม 62 รายการ ร่วมบริจาค 5 ล้านบาท และให้ยืม 16 ล้านบาท เพื่อก่อสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ 5 ชั้น เป็นอาคารเรียนสำหรับชั้นมัธยมปลาย และได้ซื้อที่ดินที่โรงเรียนตั้งอยู่จำนวน 1 ไร่ เป็นเงิน 24 ล้านบาท ผู้ขายคือนายบุญมา วงษ์สันต์ บริจาค 6 ล้านบาท นางมาลี บุญชม บริจาค

6 ถิ่นบาท ที่เหลือให้พ่อนชำระโดยไม่มีดอกเบีย โรงเรียนได้จัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศขึ้นและติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดถ่ายทอดสดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ปีการศึกษา 2550 มีโครงการติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิดสำหรับอาคารเรียนชั้นประถมและชั้นอนุบาลเพื่อการตรวจสอบของผู้บริหารโรงเรียน

ปัจจุบันโรงเรียนมีที่ดิน 3 ไร่ 2 งาน มีอาคารเรียน 4 หลัง ในปีการศึกษา 2548 มีนักเรียน 1,195 คน ปีการศึกษา 2549 มีนักเรียน 1,445 คน มีนายประเสริฐ มัสซารี เป็นผู้รับใบอนุญาตและผู้จัดการ นายมนัส บุญชม เป็นครูใหญ่

3.3 ข้อมูลนักเรียน ปี 2549-2550

โรงเรียนอิสลามสันติชนมีข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนนักเรียน ดังนี้

ชั้น	จำนวนนักเรียนปีการศึกษา 2549				จำนวนนักเรียนปีการศึกษา 2550			
	ห้องเรียน	ชาย	หญิง	รวม	ห้องเรียน	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาลปีที่ 1	1	14	15	29	1	14	16	30
อนุบาลปีที่ 2	1	11	12	23	1	17	15	32
อนุบาลปีที่ 3	1	11	7	18	1	11	13	24
รวมชั้นอนุบาล	3	36	34	70	3	42	44	86
ประถมศึกษาปีที่ 1	2	25	19	44	2	23	19	42
ประถมศึกษาปีที่ 2	2	24	21	45	2	29	27	56
ประถมศึกษาปีที่ 3	2	27	21	48	2	27	26	53
รวมชั้นประถมต้น	6	76	61	137	6	79	72	151
ประถมศึกษาปีที่ 4	2	23	20	43	2	34	26	60
ประถมศึกษาปีที่ 5	1	21	18	39	2	29	29	58
ประถมศึกษาปีที่ 6	1	22	16	38	2	29	23	52
รวมชั้นประถมปลาย	4	66	54	120	6	92	78	170
มัธยมศึกษาปีที่ 1	7	129	163	292	8	147	159	306
มัธยมศึกษาปีที่ 2	6	129	124	253	7	129	162	291
มัธยมศึกษาปีที่ 3	6	123	126	249	6	125	121	246
รวมชั้นมัธยมต้น	19	381	413	794	21	401	442	843
มัธยมศึกษาปีที่ 4	4	52	98	150	5	80	114	194
มัธยมศึกษาปีที่ 5	2	33	54	87	4	44	97	141
มัธยมศึกษาปีที่ 6	2	34	53	87	2	33	53	86
รวมชั้นมัธยมปลาย	8	119	205	324	11	157	264	421
รวมทุกชั้น	40	678	767	1,445	47	771	900	1,671

โครงสร้างหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

กำหนดเวลาเรียนรายคาบ/สัปดาห์

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ม.1		ม.2		ม.3	
	พื้นฐาน	เพิ่มเติม	พื้นฐาน	เพิ่มเติม	พื้นฐาน	เพิ่มเติม
1) สาระการเรียนรู้พื้นฐาน						
1. ภาษาไทย	3	-	3	-	3	-
2. คณิตศาสตร์	4	-	4	-	4	-
3. วิทยาศาสตร์	4	-	4	-	4	-
4. สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	3	-	3	-	3	-
5. สุขศึกษาและพลศึกษา	2	-	2	-	2	-
6. ศิลปะ	2	-	2	-	2	-
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี	2	2	2	2	2	2
8. ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)	3	-	3	-	3	-
รวมสาระการเรียนรู้พื้นฐาน	23	2	23	2	23	2
2) สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม						
1. ภาษาอาหรับ	-	3	-	3	-	3
2. กุรอาน (ตัจวีด/ตีฟซีร)	-	3	-	3	-	3
3. เอกภาพ (เตาฮีด)	-	1	-	1	-	1
4. ศาสนบัญญัติ (ฟิถ์)	-	2	-	2	-	2
5. วาญะของศาสดา (หะดิษ)	-	2	-	2	-	2
6. ศาสนประวัติ	-	1	-	1	-	1
รวมสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม	-	12	-	12	-	12
3) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน						
1. กิจกรรมแนะแนว	-	1	-	1	-	1
2. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	-	1	-	1	-	1
3. กิจกรรมตามความถนัด	-	1	-	1	-	1
รวมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	-	3	-	3	-	3
รวม	23	17	23	17	23	17
รวมคาบ/สัปดาห์	40		40		40	
รวมชั่วโมง/สัปดาห์	33		33		33	

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีทักษะการอ่านภาษาอาหรับน้อย

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ที่มีทักษะการอ่านภาษาอาหรับน้อย โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

1.2.1 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอาหรับ รหัสวิชา ร.31201 เพื่อขอรายชื่อนักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาอาหรับน้อย จำนวน 53 คน เพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้ากลุ่มตัวอย่าง

1.2.2 ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัยของนักเรียนทั้ง 53 คน ได้รับการตอบรับเข้าร่วมการวิจัยจำนวน 40 คน ผู้วิจัยจึงทำการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน

1.2.3 ผู้วิจัยสุ่มนักเรียนอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย

1. โปรแกรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
2. แบบทดสอบการอ่านภาษาอาหรับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ที่มีผลต่อทักษะการอ่าน มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบทเรียนเสริมทักษะการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาในการสร้างโปรแกรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

1.2 สร้างโปรแกรมกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่าน ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1.3 เขียนโปรแกรมกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านที่มีผลต่อทักษะการอ่าน นำขั้นตอนและโปรแกรมเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน 3 ท่าน

1.4 ปรับปรุงขั้นตอน และแผนการจัดกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่าน

1.5 นำขั้นตอนการจัดกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่าน ที่มีผลต่อทักษะการอ่าน ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของการจัดกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ แล้วปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

1.6 นำโปรแกรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ดำเนินการทดลองเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที ในวันอังคาร และวันพฤหัสบดี เวลา 12.20 น. – 13.00 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

2. ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่าน

2.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี คำราที่เกี่ยวกับทักษะการอ่าน

2.2 ศึกษาผลงานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบทักษะการอ่านให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายกับการศึกษาค้นคว้า

2.4 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น ไปหาความเที่ยงตรงโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ

3 ท่าน เป็นผู้ตรวจ

2.5 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิในข้อ 2.3 มาปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบทดสอบทักษะการอ่านไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน แล้วนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาข้ออำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบทดสอบโดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ

การดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลอง Randomized Control Group Pretest – Posttest Design

การกำหนด การเข้ากลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง
RE	T ₁ E	X	T ₂ E
RC	T ₁ C	~	T ₂ C

ความหมายของสัญลักษณ์

RE	แทน	กลุ่มทดลองที่ใช้จากการสุ่ม
RC	แทน	กลุ่มควบคุมที่ได้จากการสุ่ม
T ₁ E	แทน	การทดสอบก่อนในกลุ่มทดลอง
T ₂ E	แทน	การทดสอบหลังในกลุ่มทดลอง
T ₁ C	แทน	การทดสอบก่อนในกลุ่มควบคุม
T ₂ C	แทน	การทดสอบหลังในกลุ่มควบคุม
X	แทน	การได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
~	แทน	การไม่ได้รับกิจกรรมกลุ่มกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

วิธีดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลองตามแบบแผนมีลำดับขั้น ดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบทักษะการอ่าน นำแบบทดสอบทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนแล้วเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pre Test)
2. ระยะทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองตามโปรแกรมกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที ในวันจันทร์ อังคาร พุธ และวันพฤหัสบดี เวลา 12.20 น. – 13.00 น.
3. ระยะหลังการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบทักษะการอ่าน (Posttest) กับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบทักษะการอ่านชุดเดิมที่ใช้ก่อนการทดลอง นำแบบทดสอบทั้งหมดมาตรวจให้คะแนน แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดสอบ (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ก่อนและหลังไม่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
3. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนที่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านที่มีผลต่อทักษะการอ่าน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่ามัธยฐาน (Median)

1.2 ค่าเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quartile Deviation)

2. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

2.1 เปรียบเทียบทักษะการอ่านของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ โดยใช้การทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon's Matched Pairs Signed Ranks Test)

2.2 เปรียบเทียบทักษะการอ่านของนักเรียน ก่อนและหลังไม่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ โดยใช้การทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon's Matched Pairs Signed Ranks Test)

2.3 เปรียบเทียบผลต่างทักษะการอ่านของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบของแมน-วิทนี (The Mann-Whitney U test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายผลของการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
X_{diff}	แทน	ผลต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S.D. _{diff}	แทน	ผลต่างของค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
$\sum D$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลองแต่ละตัวยกกำลังสอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลไปตามลำดับดังนี้

1. เสนอผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับปรากฏดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนก่อนและหลังจากได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนทดลอง	8	19.75	1.58	55	398	15.601**
หลังทดลอง	8	26.63	.74			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้นหลังจากได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ กิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับได้ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

2. เสนอผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนก่อนและหลังที่ไม่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ปรากฏดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการอ่านของนักเรียนก่อน และหลังจากที่ไม่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

กลุ่มควบคุม	N	$\bar{X}$	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	T
ก่อนทดลอง	8	20.75	.86	22	62	16.803**
หลังทดลอง	8	23.50	1.20			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้นหลังจากไม่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ แม้ไม่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

3. เสนอผลการเปรียบเทียบผลต่างทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนที่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับกับนักเรียนที่ไม่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนที่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับกับนักเรียนที่ไม่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{diff}$	S.D. _{diff}	T
กลุ่มทดลอง	8	3.00	.84	7.850**
กลุ่มควบคุม	8	2.75	.34	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนที่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับมีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ มีทักษะการอ่านมากขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลของการใช้การใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามสันติชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการไม่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้นหลังจากได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้นหลังจากไม่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ มีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้นกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีทักษะการอ่านภาษาอาหรับน้อย จำนวน 53 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีทักษะการอ่านภาษาอาหรับน้อย จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย

1. โปรแกรมการจัดกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
2. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

วิธีดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลองตามแบบแผนมีลำดับขั้น ดังนี้

1. ระยะเวลาการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบทักษะการอ่าน นำแบบทดสอบทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pre Test)
2. ระยะเวลาทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองตามโปรแกรมกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที ในวันจันทร์ อังคาร พุธ และวันพฤหัสบดี เวลา 12.20 น. – 13.00 น. ระหว่างวันที่ 18 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 7 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2551
3. ระยะเวลาหลังการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบทักษะการอ่าน (Posttest) กับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบทักษะการอ่านชุดเดิมที่ใช้ก่อนการทดลอง นำแบบทดสอบทั้งหมดมาตรวจให้คะแนน แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดสอบ (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ก่อนและหลังจากได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ที่มีผลต่อทักษะการอ่าน
2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ก่อนและหลังการไม่ได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
3. เปรียบเทียบผลต่างของทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนที่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลอง สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้น หลังจากได้รับกิจกรรมการจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้น หลังจากไม่ได้รับกิจกรรมการจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับกิจกรรมการจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับมีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอิสลามสันติชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้นหลังจากได้รับการจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ แสดงว่าการจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนได้ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมการจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับคือบทเรียนที่มีสาระอิงหลักสูตร สำหรับให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตามความเหมาะสมของวัย และความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล ดังที่ จินตนา ไบกาซูยี (2534: 19) กล่าวว่า บทเรียนเสริมทักษะการอ่าน คือบทเรียนที่มีสาระอิงหลักสูตร สำหรับให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตามความเหมาะสมของวัย และความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากขึ้นหลังจากไม่ได้รับกิจกรรมจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ แสดงว่าแม้ไม่ได้ใช้การจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนได้ ทั้งนี้เพราะชีวิตประจำวันของนักเรียนได้รับการฝึกในเรื่องของทักษะการอ่านอยู่ตลอดเวลา เช่นอ่านพระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน อ่านหนังสือเรียนที่เป็นภาษาอาหรับ เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนที่ไม่ได้รับกิจกรรมการจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับมีทักษะการอ่านมากขึ้น
3. นักเรียนที่ได้รับการจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับมีทักษะการอ่านภาษาอาหรับมากกว่านักเรียนที่ไม่รับกิจกรรมการจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ แสดงว่า กิจกรรมการจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอาหรับได้มากกว่า นักเรียนที่ไม่มีโอกาสได้รับกิจกรรมการจับทรีนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ทั้งนี้เพราะตามทฤษฎีสติมา ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน โดยยึดหลักทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา เน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ

เป็นโครงสร้างความรู้ที่เกิดขึ้นในสมองของผู้อ่าน ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับประสบการณ์พื้นฐานที่ผู้อ่านมีอยู่ ทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ที่อ่านมากขึ้น

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นวรัตน์ มัสเยาะ (2543) ที่ศึกษาเรื่อง ผลการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางวัว ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังจากใช้บทเรียนการอ่านซ่อมเสริม สูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และผลการวิจัยของ ยามาซากิ (1996) ที่ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของญี่ปุ่น โดยใช้การอ่านหนังสือเสริมนอกห้องเรียนที่เน้นการอ่านมีความเข้าใจ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีโอกาสอ่านหนังสือมากจะทำให้เกิดความเข้าใจ รู้สึกสนุกกับการอ่าน จนกลายเป็นคนรักการอ่านได้ ซึ่งตรงกับความมุ่งหวังของผู้วิจัยที่หวังให้นักเรียนมีทักษะการอ่าน และมีนิสัยรักการอ่านมากขึ้น และนำทักษะที่ได้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ควรนำกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน

1.2 ควรมีการฝึกอบรมครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับให้เกิดความชำนาญ ก่อนนำไปใช้พัฒนาทักษะการอ่าน

1.3 ควรส่งเสริมให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีทักษะการอ่านภาษาอาหรับน้อย ที่ยังไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ได้เข้าร่วมกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ เพื่อให้มีทักษะการอ่านภาษาอาหรับเพิ่มขึ้น

1.4 ควรใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับสอนนักเรียนเป็นประจำสม่ำเสมอ จนกระทั่งนักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอาหรับของตนเองให้อยู่ในระดับที่น่าพอใจ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อช่วยเสริมทักษะนักเรียนในด้านการอ่านภาษาอาหรับให้กับนักเรียน

2.2 ในการสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับนั้น ลักษณะเนื้อหาควรเป็นเรื่องใกล้ตัวกับนักเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความรู้พื้นฐานช่วยในการอ่าน ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกร่าเริง ไม่ยาก สามารถอ่านได้เข้าใจ จนเกิดกำลังใจที่จะอ่านสิ่งพิมพ์ภาษาอาหรับในลักษณะต่าง ๆ

2.3 ควรมีการทดลองให้นักเรียนเป็นผู้เลือกเนื้อหาอ่านเองตามความสนใจ ซึ่งจะสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ โดยครูเป็นผู้ช่วยตัดสินใจปรับเปลี่ยนงาน หรือระยะเวลาในการอ่าน

2.4 ควรสร้างบทเรียนเสริมทักษะในด้านการฟัง พูด และเขียนภาษาอาหรับ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้อิสลามศึกษา พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). การวัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). หลักสูตรอิสลามศึกษา 2546. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
- กุลรัตน์ เรียบเรียง. (2547). ฝึกลูกรักให้รักการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สมิต
- เกษตรชัย และหิม. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก องค์ประกอบด้านจิตพิสัย องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วัดผลและวิจัยการศึกษา). ปัตตานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- คณิตา นิजरัดกุล; และคณะ. (2536). รายงานโครงการพัฒนาการใช้สื่อการสอนวิชาศาสนาใน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดชายแดนภาคใต้. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เจริญ กู้เขียว. (2539). การวินิจฉัยข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดพังงา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การประถมศึกษา). ปัตตานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- ฉวีลักษณ์ บุญชะกาญจน์. (2533). การอ่านและพินิจหนังสือ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.
- ชานน ครองศิริกุล; และคณะ. (2546). รายงานการสัมมนาปัญหาการเรียนภาษาอาหรับของนักศึกษา โปรแกรมภาษาอาหรับ. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ซัซ หะชาเล็ม. (2542). แบบเรียนภาษาอาหรับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร.
- ชัยวัฒน์ สืบสันติวรพงศ์. (2548). ภาษาอาหรับระดับที่ 1. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสืออิสลาม.
- เดือนเพ็ญ หว่านณรงค์. (2528). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานของความเข้าใจการอ่าน ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ถวัล มาศจรัส. (2539). การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.

- ทรงพร อิศโรธกุล. (2529). แนวความคิดใหม่เกี่ยวกับการสอนอ่าน. *ภาษาปริทัศน์*. 7(2):36-50.
- นวรรตน์ มัสเยาะ. (2543). ผลการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบางบัว (สายเสริมวิทย์). สารนิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- นันทนา คำภักดิ์. (2540). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการสอนปกติ (CD-ROM). วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- นุญต ชูชัย. (2540). การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2535 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- บรรจง บินกาซัน. (2545). หัดอ่านภาษาอาหรับด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสืออิสลาม.
- บังอร พานทอง. (2534, มีนาคม). ทำอย่างไรเด็กจึงรักการอ่านและการเรียนภาษา. *วารสาร มศว. ปทุมวัน* 2 : 70 -72.
- บุษบง สันติวงศ์. (2535). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ใน เอกสารการสอนวิชาพิเศษการสอนในระดับปฐมวัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- บุษบา แฉงวิจิตร. (2550). ทักษะของนักเรียนต่อการวัดการเรียนการสอน ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่สามัญ : ศึกษากรณีโรงเรียนอิสลามสันติชน เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด. กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาศักยภาพและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มะยูดี คีอรามะ. (2549). การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยภาษาอาหรับสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(การวัดผลและวิจัยการศึกษา). ปัตตานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- มิตร ดาราฉาย. (2544). ภาษาอาหรับเพื่อการสื่อสาร. อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร.
- รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์. (2531). การวิจัยเบื้องต้นทางการศึกษา. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัตนา รุ่งประพันธ์. (2547). การสร้างแบบฝึกที่ใช้รูปแบบแผนภาพโครงเรื่องพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1. นครนายก: วิทยาลัยเทคนิคนครนายก.

- รัตน์ฤทัย สัจจพันธ์. (2537). *อ่านอย่างมีเชิงชั้น วิจัยอย่างมีเชิงศิลป์*. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า.
- รุ่งจิตต์ อิงวิยะ. (2542). *การสร้างบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(ภาษาอังกฤษบัณฑิตวิทยาลัย). สงขลา:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก
- วราศรี แก้วเย็น. (2547). *การใช้รูปแบบการอ่านแบบเฮอร์ิกา ในการพัฒนาความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ. (2524). *ความรู้เรื่องภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- ศิวกันต์ ปทุมสูติ. (2540). *การอ่านเพื่อชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ดันฮ็อ แกรมมี่.
- ศึกษาธิการจังหวัดยะลา. สำนักงาน. (2543). *รายงานการวิเคราะห์ผลการสอบวิชาอิสลามศึกษาของ
นักเรียนระดับอิสลามศึกษาตอนต้นปีที่ 4 (อับดีคาอียะห์) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
จังหวัดยะลา ปีการศึกษา 2542*. ยะลา: สำนักศึกษาธิการจังหวัดยะลา.
- สุพรรณิ วราทร. (2545). *การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ*. โครงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ
กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนัส อมาตยะกุล. (2545). *ประวัติความเป็นมาและความสำคัญของภาษาอาหรับ*. โครงการอบรมครู
สอนศาสนาและภาษาอาหรับ โรงเรียนอิสลามสันติชน กรุงเทพมหานคร.
- อับดุลเลาะห์ หนุ่มสุข. (2548). *ภาษาอาหรับพื้นฐาน 1*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาอาหรับ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- อิสมาแอล มีสุวรรณ. (2548). *กุญแจภาษาอาหรับ*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ.
- อำนวย โพธิ์กระเจณ. (2546). *พจนานุกรมอาหรับ-ไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ.
- Al-Nasser, Hassan Jaffer. (1988). *An Evaluation of the Intergrated Teaching Method for Arabic
Instruction within the elementary school class-teacher program at the university of Bahrain*.
University of Pittsburgh. (Online) <http://www.lib.umi.com/dissertation/fullcit/8815190>
(20 February 2005)
- Atyath, Heba Mohammed. (2000). *The Impact of Reading on Oral Language Skills of Saudi
Arabian Children with Language Learning Disability*. (Online)
- Azzam, Rima. (1990). *The Nature of Arabic Reading and Spelling Errors of Young Children : A
Descriptive Study*. Columbia University Teachers College (Online)
<http://www.lib.umi.com/dissertation/fullcit/9113451> (20 February 2005)

- Dakroub, Hassan Mohamad. (2002). The Relationship between Arabic Language Literacy and Academic Achievement of Arab-American Middle School Students in English Reading., Language, and Mathematic in a Suburban Public Middle School. Wayne State University. (Online) <http://www.lib.umi.com/dissertation/fullcit/3047545> (24 February 2005)
- Krazna Katbi, Hadia Adel. (2000). Arabic Language Proficiency and the Academic Achievement of Foreign University Students at University of Jordan. Wayne State University. (Online) <http://www.lib.umi.com/dissertation/fullcit/9992223> (24 February 2005)
- Madanat, Eugeny Michael. (1981). A study for Improvement of Reading Achievement in Arabic Language in Primary Public School in Jordan. (Online) <http://www.lib.umi.com/dissertation/fullcit/8116189> (24 February 2005)
- Milligan, Jerry L. (1986, November). The Seven Most Common Mistakes Made by Remedial Reading Teachers. *Journal of Reading*. 3(2): 141-143.
- Mohd, Sana T. (1997). Assessing Reading-related Skills in Arabic-Speaking Children. University of Florida. (Online) <http://www.lib.umi.com/dissertation/fullcit/9801124> (24 February 2005)
- Peters, James. (2003). *Very Simple ARABIC*. London. 1 – 12.
- Sesi, Georgette Hermiz. (1982). Validity of Cloze Procedure as an Index of Readability of Arabic Language Reading Material. Wayne State University. (Online) <http://www.lib.umi.com/dissertation/fullcit/8216169> (24 February 2006)
- Yamazaki, Asako. (1996, September). Vocabulary Acquisition through Extensive Reading. *Dissertation Abstracts International*. 57(3): 1079 A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

โปรแกรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

รายละเอียดโปรแกรมการเรียนรู้ การใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่าน

โปรแกรมการเข้าร่วมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

โปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมที่ใช้กับกลุ่มทดลองตามวันเวลาที่กำหนดไว้ คือจำนวน 12 ครั้ง เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที ในวันอังคาร และวันพฤหัสบดี เวลา 12.20 น. – 13.00 น. โดยมีโปรแกรมการเข้าร่วมกิจกรรมดังนี้

- ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศ
- ครั้งที่ 2 การเข้าใจความหมายที่อ่าน
- ครั้งที่ 3 การเข้าใจความหมายที่อ่าน
- ครั้งที่ 4 การเข้าใจความหมายที่อ่าน
- ครั้งที่ 5 การเข้าใจความหมายที่อ่าน
- ครั้งที่ 6 การเข้าใจความหมายที่อ่าน
- ครั้งที่ 7 เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน
- ครั้งที่ 8 เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน
- ครั้งที่ 9 เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน
- ครั้งที่ 10 เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน
- ครั้งที่ 11 เข้าใจความหมายและเรื่องราวที่อ่าน
- ครั้งที่ 12 ปิดนิมิตเทศ

โปรแกรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมการทดลองและระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับรายละเอียดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย และวิธีการทำกิจกรรม	1. ผู้วิจัยและนักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากันผู้วิจัยแนะนำตนเอง 2. ผู้วิจัยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนด้วยการเล่นเกมสื่อนำคำในภาษาอาหรับมาเรียงให้เป็นประโยค 3. ผู้วิจัยซักถามเกี่ยวกับเรื่องทักษะการอ่าน 3.1 นักเรียนคิดว่าการอ่านให้ประโยชน์อย่างไรบ้าง 3.2 นักเรียนสามารถฝึกการอ่านได้จากอะไรบ้าง 3.3 ผู้วิจัยสรุปถึงประโยชน์ของการอ่าน วิธีการฝึกการอ่าน เพื่อให้เข้าใจความหมายที่อ่าน และ เรื่องราวที่อ่านได้ 4. ผู้วิจัยชี้แจงวิธีการและสิ่งที่ควรปฏิบัติในการทำกิจกรรม 5. ให้นักเรียนซักถาม ทำความเข้าใจ และนัดหมายนักเรียนในครั้งต่อไป	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
2 3 4 5 6	ครอบครัวที่มีความสุข ฉันมีความเบิกบาน ในยามเช้า ฉันกับเพื่อนในห้องเรียน เรามาเล่นด้วยกัน	การเข้าใจความหมาย ที่อ่าน	ตั้งแต่ครั้งที่ 2-11 ผู้วิจัย ดำเนิน การทดลองเช่นเดียวกันทุกครั้ง ดังนี้ 1. <u>ขั้นเตรียมการ</u> ผู้วิจัยจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้มีบรรยากาศแห่ง การเรียนรู้ที่เรียนรู้นั้น ๆ 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u>	1. บัตรคำ 2. รูปภาพ 3. บทเรียน
7 8 9 10	การท่องเที่ยวที่ แสนสนุก ห้องนั่งเล่น สุขุม ไปตลาด อะหมัด หายไป ไหน	การเข้าใจเรื่องราว ที่อ่าน	ผู้วิจัยจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อ กระตุ้น ความสนใจของนักเรียน เช่น เล่นเกม ถาม-ตอบ ก่อน นำเข้าสู่บทเรียน จากนั้นผู้วิจัยผู้ แจกบทเรียนให้กับนักเรียนทุกคนอ่าน ด้วยการอ่านออกเสียง	
11	ค่ายลูกเสือ	เข้าใจความหมาย และเรื่องราวที่อ่าน	พร้อมกับ อธิบายคำศัพท์ใน บทเรียน เมื่อนักเรียนอ่านจบ ผู้วิจัยตั้งคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่ อ่านโดยให้นักเรียนช่วยกันตอบ คำถาม หลังจากนั้น ให้อ่านเรื่อง อีกครั้งหนึ่ง แล้วทำแบบฝึกหัด 3. <u>ขั้นสรุป</u> 3.1 ผู้วิจัยร่วมตรวจคำตอบกับ นักเรียน 3.2 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง ที่อ่าน 3.3 ผู้วิจัยสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ จากบทเรียนเพิ่มเติม	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
12	ปัจฉิมนิเทศ	เพื่อให้ นักเรียน ได้สรุป และ ทบทวน ประโยชน์ที่ได้รับจาก โปรแกรมการใช้ บทเรียนเสริมทักษะ การอ่านภาษาอาหรับ	1. ผู้วิจัย สอน ทบทวน กับ นักเรียน เพื่อ สร้างบรรยากาศ ด้วยการ สอน ทบทวน เป็น ภาษาอาหรับ 2. ผู้วิจัย กระตุ้น ความสนใจ ของ นักเรียน ด้วยการ ทาย ภาพ คำศัพท์ ภาษาอาหรับ โดย นำ คำศัพท์ จาก บทเรียน เสริม ทักษะ ภาษาอาหรับ ที่ นักเรียน ได้ เรียน แล้ว มา ใช้ เป็น คำถาม คำตอบ และ มอบ รางวัล ให้กับ นักเรียน ที่ ตอบ ได้ ถูก ต้อง 3. ผู้วิจัย ให้ นักเรียน สรุป ถึง ประโยชน์ ที่ ได้รับ จาก โปรแกรม การใช้ บทเรียน เสริม ทักษะ การอ่าน ภาษาอาหรับ แล้ว ผู้วิจัย สรุป เพิ่มเติม 4. ผู้วิจัย กล่าว ขอบใจ นักเรียน ใน กลุ่ม ทดลอง ที่ ให้ ความ ร่วมมือ ใน การ ฝึก โปรแกรม การใช้ บทเรียน เสริม ทักษะ การอ่าน ภาษาอาหรับ	

โปรแกรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ครั้งที่ 1

ชื่อเรื่อง ปฐมนิเทศ

เวลา 40 นาที

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมการทดลองและระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับรายละเอียดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย และวิธีการทำกิจกรรม

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยและนักเรียนนั่งเป็นวงกลมหันหน้าเข้าหากันผู้วิจัยแนะนำตนเอง
2. ผู้วิจัยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนด้วยการเล่นเกมส่ นำคำในภาษาอาหรับมาเรียงให้เป็นประโยค
 3. ผู้วิจัยซักถามเกี่ยวกับเรื่องทักษะการอ่าน
 - 3.1 นักเรียนคิดว่าการอ่านให้ประโยชน์อย่างไรบ้าง
 - 3.2 นักเรียนสามารถฝึกการอ่านได้จากอะไรบ้าง
 - 3.3 ผู้วิจัยสรุปถึงประโยชน์ของการอ่าน วิธีการฝึกการอ่าน เพื่อให้เข้าใจความหมายที่อ่านและเรื่องราวที่อ่านได้
 4. ผู้วิจัยชี้แจงวิธีการและสิ่งที่ควรปฏิบัติในการทำกิจกรรม
 5. ให้นักเรียนซักถาม ทำความเข้าใจ และนัดหมายนักเรียนในครั้งต่อไป

การประเมินผล

สังเกตการมีส่วนร่วม และให้ความร่วมมือของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม

ครั้งที่ 2

แผนการสอน เรื่อง ครอบครัวที่มีความสุข

เวลา 40 นาที

จุดมุ่งหมาย การเข้าใจความหมายที่อ่าน

เมื่อนักเรียนอ่านบทเรียนเรื่อง ครอบครัวที่มีความสุขแล้ว สามารถ

1. เข้าใจความหมายที่อ่าน
2. อ่านออกเสียงภาษาอาหรับได้ถูกต้อง
3. สามารถบอกได้ว่า ข้อความใดถูกต้อง และข้อความใดผิด จากเรื่องราวที่อ่าน

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. รูปภาพบุคคลในครอบครัว พร้อมคำศัพท์ภาษาอาหรับ
3. บทเรียนเรื่อง ครอบครัวที่มีความสุข

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยถามนักเรียนว่าในครอบครัวของนักเรียนมีสมาชิกอยู่รวมกันกี่คน ใครบ้าง

1.2 สอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ ครอบครัว และสมาชิกในครอบครัว เช่นคำว่า

ครอบครัว พ่อ แม่ พี่ชาย น้องชาย พี่สาว น้องสาว ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา

เป็นภาษาอาหรับ โดยมีรูปประกอบ

1.3 ให้นักเรียนดูรูป แล้วให้ช่วยกันทายว่าเป็นรูปของใครในครอบครัว โดยให้ตอบเป็น

ภาษาอาหรับ

2. ขั้นดำเนินการ

- 2.1 ผู้วิจัย แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน
- 2.2 ผู้วิจัย แจกบทเรียนเรื่อง ครอบครัวที่มีความสุข ให้นักเรียนอ่าน
- 2.3 ให้นักเรียนช่วยกันอ่านเรื่อง ครอบครัวที่มีความสุข ที่แจกให้ แล้วตอบคำถาม
- 2.4 ให้นักเรียนแต่ละคน อ่านเรื่องอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำแบบฝึกหัด

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยช่วยนักเรียนตรวจคำตอบ
- 3.2 ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียน ครอบครัวที่มีความสุข

การประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการตรวจแบบฝึกหัด
3. จากการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายที่อ่าน

ครั้งที่ 3

แผนการสอน เรื่อง ฉันมีความเบิกบาน

เวลา 40 นาที

จุดมุ่งหมาย การเข้าใจความหมายที่อ่าน

อุปกรณ์

1. โปสเตอร์ภาพสัตว์
2. บัตรคำภาษาอาหรับ
3. บทเรียนเรื่อง ฉันมีความเบิกบาน

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ผู้วิจัยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยสนทนาเกี่ยวกับสัตว์ที่นักเรียนชอบเลี้ยง สัตว์ที่นักเรียนคิดว่าจะน่ารักแล้ว สัตว์อะไรบ้างที่นักเรียนจะพบเห็นในสวนสัตว์เกือบทุกแห่ง
 - 1.2 สอนคำศัพท์ที่มีอยู่ในเรื่อง ฉันมีความเบิกบาน เช่นคำว่า
สวนสัตว์ ช้าง ชีราฟ อูฐ หมี สิงโต ฯลฯ
 - 1.3 ให้นักเรียนดูรูปสัตว์ แล้วช่วยกันบอกชื่อสัตว์รูป โดยให้ตอบเป็นภาษาอาหรับ
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัย แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน
 - 2.2 ผู้วิจัย แจกบทเรียนเรื่อง ฉันมีความเบิกบาน ให้นักเรียนอ่าน
 - 2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น
 - 2.3.1 ในเรื่องมีสัตว์ชนิดใดบ้างที่กล่าวถึง
 - 2.3.2 จากเรื่องที่อ่าน นัก ชนิดใดที่ทำรังอยู่บนต้นไม้
 - 2.3.3 ตัวละครในเรื่องที่อ่าน วิ่งตามสัตว์อะไร
 - 2.4 ให้นักเรียนแต่ละคน อ่านเรื่องอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำแบบฝึกหัด

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยร่วมตรวจสอบคำตอบกับนักเรียน
- 3.2 ให้นักเรียนทายภาพสัตว์ โดยอ่านออกเสียงเป็นภาษาอาหรับ
- 3.3 ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนเรื่อง จันมีความเบิกบาน

การประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายที่อ่าน
3. จากการตรวจแบบฝึกหัด

ครั้งที่ 4

แผนการสอน เรื่อง ในยามเช้า

เวลา 40 นาที

จุดมุ่งหมาย การเข้าใจความหมายที่อ่าน

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. รูปภาพ
3. บทเรียนเรื่อง ในยามเช้า

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ผู้วิจัยถามเวลาตื่นนอนของนักเรียนแต่ละคน แล้วบันทึกไว้บนกระดาน
 - 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนดู นาฬิกา แล้วสอนให้อ่านเวลาเป็นภาษาอาหรับ
 - 1.3 สอนคำศัพท์เป็นภาษาอาหรับ เช่นคำว่า
เวลาเช้า เวลาเย็น คำทักทายที่ใช้เวลาเช้าและเวลาเย็น คำอวยพรก่อนนอน
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัย ให้นักเรียนจับคู่กัน
 - 2.2 ผู้วิจัย แจกบทเรียนเรื่อง ในยามเช้า ให้นักเรียนอ่าน
 - 2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น
 - 2.3.1 ตัวละครในเรื่อง ตื่นนอนตอนกี่โมง
 - 2.3.2 หลังจากตื่นนอนแล้ว ตัวละครในเรื่องทำกิจกรรมอะไรบ้าง
 - 2.3.3 ตัวละครในเรื่องไปโรงเรียนเวลาใด
 - 2.4 ให้นักเรียนแต่ละคน อ่านเรื่องอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำแบบฝึกหัด

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยร่วมตรวจคำตอบกับนักเรียน
- 3.2 ให้นักเรียนแต่ละคนดูภาพนาฬิกาแล้วบอกเวลาเป็นภาษาอาหรับ
- 3.3 ผู้วิจัยสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนเรื่อง ในยามเช้า

การประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายที่อ่าน
3. จากการตรวจแบบฝึกหัด

ครั้งที่ 5

แผนการสอน เรื่อง ฉันกับเพื่อนในห้องเรียน

เวลา 40 นาที

จุดมุ่งหมาย การเข้าใจความหมายที่อ่าน

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. รูปภาพ
3. บทเรียนเรื่อง ฉันกับเพื่อนในห้องเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ผู้วิจัยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยถามว่าในห้องเรียนของนักเรียน มีรูปภาพอะไรติดอยู่บ้าง นอกจากรูปภาพแล้วมีสิ่งใดที่ติดอยู่บนกำแพงในห้องเรียนของนักเรียนบ้าง
 - 1.2 ผู้วิจัยสอนคำศัพท์เกี่ยวกับอุปกรณ์ที่มีอยู่ในห้องเรียนเป็นภาษาอาหรับ เช่น กระดานดำ โต๊ะครู โต๊ะนักเรียน เก้าอี้ รูปภาพ แผนที่ ฯลฯ
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัย ให้นักเรียนจับคู่กัน
 - 2.2 ผู้วิจัย แจกบทเรียนเรื่อง ฉันกับเพื่อนในห้องเรียน ให้นักเรียนอ่าน
 - 2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น
 - 2.3.1 ในห้องเรียนมีรูปภาพอะไรบ้าง
 - 2.3.2 รูปสัตว์ที่ติดอยู่บนกำแพงคือสัตว์อะไร
 - 2.3.3 ในบทเรียนมีคำคุณศัพท์ที่ตรงกันข้ามคือคำอะไรบ้าง
 - 2.4 ให้นักเรียนแต่ละคน อ่านเรื่องอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำแบบฝึกหัด

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยร่วมตรวจสอบคำตอบกับนักเรียน
- 3.2 ให้นักเรียนแต่ละคนเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ที่แตกต่างกันที่พบจากบทเรียน
- 3.3 ผู้วิจัยสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนเรื่อง จินกับเพื่อนในห้องเรียน

การประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายที่อ่าน
3. จากการตรวจแบบฝึกหัด

ครั้งที่ 6

แผนการสอน เรื่อง เรามาเล่นด้วยกัน

เวลา 40 นาที

จุดมุ่งหมาย การเข้าใจความหมายที่อ่าน

อุปกรณ์

1. บัตรคำ รูปภาพ คำบรรยายภาพเป็นภาษาอาหรับ
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันกีฬา เช่น ลูกฟุตบอล วอลเลบอล บาสเกตบอล ไม้เบดมินตัน ไม้ปิงปอง ฯลฯ
3. บทเรียนเรื่อง เรามาเล่นด้วยกัน

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ผู้วิจัยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยถามนักเรียนว่านักเรียนชอบเล่นกีฬาอะไร แล้วเขียนไว้บนกระดาน พร้อมเขียนคำศัพท์เป็นภาษาอาหรับ ประเภทกีฬาที่นักเรียนตอบ
 - 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนดูบัตรคำภาษาอาหรับ แล้วให้ช่วยกันตอบว่าเป็นกีฬาสportใด
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัย แจกบทเรียนเรื่อง เรามาเล่นด้วยกัน ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมๆ กัน
 - 2.2 ผู้วิจัยอธิบายคำศัพท์ที่ยากให้นักเรียนได้เข้าใจ
 - 2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น
 - 2.3.1 กีฬาสportใดที่กล่าวถึงในบทเรียน
 - 2.3.2 ประโยคใดในบทเรียนที่แสดงถึงความเป็นผู้นำในกีฬาสport
 - 2.3.3 สนามแข่งขันตั้งอยู่ที่ใด
 - 2.4 ให้นักเรียนแต่ละคน อ่านเรื่องอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำแบบฝึกหัด

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยร่วมตรวจสอบคำตอบกับนักเรียน
- 3.2 ให้นักเรียนช่วยกันเรียบเรียงเรื่องราวที่เกิดขึ้น
- 3.3 ผู้วิจัยสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนเรื่อง เรามาเล่นด้วยกัน

การประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายที่อ่าน
3. จากการตรวจแบบฝึกหัด

ครั้งที่ 7

แผนการสอน เรื่อง การท่องเที่ยวที่แสนสนุก

เวลา 40 นาที

จุดมุ่งหมาย การเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. รูปภาพสถานที่ท่องเที่ยว
3. บทเรียนเรื่อง การท่องเที่ยวที่แสนสนุก

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ผู้วิจัยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยถามนักเรียนว่านักเรียนเคยไปท่องเที่ยว สถานที่ใดบ้าง และสถานที่ใดที่นักเรียนอยากจะไปเที่ยว แล้วเขียนชื่อสถานที่ที่นักเรียนตอบเป็นภาษาอาหรับ
 - 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนดูสถานที่ท่องเที่ยวที่มีคำอธิบายเป็นภาษาอาหรับ
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัย แจกบทเรียนเรื่อง การท่องเที่ยวที่แสนสนุก ให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมๆ กัน
 - 2.2 ผู้วิจัยอธิบายคำศัพท์ที่ยากให้นักเรียนได้เข้าใจ
 - 2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น
 - 2.3.1 จากเรื่องที่อ่าน สถานที่ที่ไปท่องเที่ยวคือสถานที่ใด
 - 2.3.2 ตัวละครในเรื่องทำกิจกรรมอะไรบ้างขณะที่ไปเที่ยว
 - 2.3.3 สถานที่ท่องเที่ยวมีความสำคัญอย่างไร
 - 2.4 ให้นักเรียนแต่ละคน อ่านเรื่องอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำแบบฝึกหัด

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยร่วมตรวจคำตอบกับนักเรียน
- 3.2 ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้น
- 3.3 ผู้วิจัยสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนเรื่อง การท่องเที่ยวที่แสนสนุก

การประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการอ่านออกเสียงและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้
3. จากการตรวจแบบฝึกหัด

ครั้งที่ 8

แผนการสอน เรื่อง ห้องนั่งเล่น

เวลา 40 นาที

จุดมุ่งหมาย การเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. รูปภาพ ห้องนั่งเล่นและห้องต่างๆในบ้าน
3. บทเรียนเรื่อง ห้องนั่งเล่น

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ผู้วิจัยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยถามนักเรียนว่าโดยทั่วๆ ไป บ้านคนส่วนใหญ่มีห้องอะไรบ้าง แล้วเขียนชื่อห้องเหล่านั้นพร้อมคำศัพท์ภาษาอาหรับ
 - 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบัตรคำ ห้องต่างๆ ที่มีอยู่ในบ้านเป็นภาษาอาหรับ
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัย แจกบทเรียนเรื่อง ห้องนั่งเล่น ให้กับนักเรียนทุกคนอ่านพร้อมกับอธิบายคำศัพท์ในบทเรียน
 - 2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านบทเรียนที่แจกให้ด้วยการอ่านออกเสียง
 - 2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยให้ตอบคำถามเป็น

รายบุคคล เช่น

- 2.3.1 จากเรื่องที่อ่าน เป็นห้องนั่งเล่นในบ้านของใคร
- 2.3.2 ภายในห้องนั่งเล่นมีอุปกรณ์หรือสิ่งของอะไรบ้าง
- 2.3.3 อุปกรณ์และสิ่งของ วางอยู่ที่จุดใดบ้างในห้องนั่งเล่น
- 2.4 ให้นักเรียนแต่ละคน อ่านเรื่องอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำแบบฝึกหัด

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยร่วมตรวจคำตอบกับนักเรียน
- 3.2 ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องราวที่อ่าน
- 3.3 ผู้วิจัยสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนเรื่อง ห้องนั่งเล่น

การประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการอ่านออกเสียงและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้
3. จากการตรวจแบบฝึกหัด

ครั้งที่ 9

แผนการสอน เรื่อง สุขาม ไปตลาด

เวลา 40 นาที

จุดมุ่งหมาย การเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. รูปภาพ ร้านขายของในตลาด
3. บทเรียนเรื่อง สุขาม ไปตลาด

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ
 - 1.1 ผู้วิจัยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยถามนักเรียนว่า นักเรียนเคยไปซื้อของที่ตลาดหรือไม่ ถ้าเคยไป นักเรียนไปซื้ออะไรบ้าง ที่ร้านขายอะไร ผู้วิจัยเขียนคำศัพท์สิ่งของที่นักเรียนซื้อบนกระดานเป็นภาษาอาหรับ
 - 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบัตรคำ ร้านขายของในตลาด เป็นภาษาอาหรับ
2. ขั้นดำเนินการ
 - 2.1 ผู้วิจัย แจกบทเรียนเรื่อง สุขาม ไปตลาด ให้กับนักเรียนทุกคนอ่าน พร้อมกับอธิบายคำศัพท์ในบทเรียน
 - 2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านบทเรียนที่แจกให้ด้วยการอ่านออกเสียง
 - 2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยให้ตอบคำถามเป็น

รายบุคคล เช่น

- 2.3.1 จากเรื่องที่อ่าน สุขามไปตลาดกับใคร
- 2.3.2 สุขามไปตลาดวันอะไร
- 2.3.3 สุขามซื้ออะไรบ้างที่ตลาด
- 2.3.4 พ่อของสุขามซื้ออะไรบ้างที่ตลาด
- 2.3.5 สุขามซื้อปากกา และดินสอสีที่ไหน
- 2.4 ให้นักเรียนแต่ละคน อ่านเรื่องอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำแบบฝึกหัด

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยร่วมตรวจคำตอบกับนักเรียน
- 3.2 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน
- 3.3 ผู้วิจัยสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนเรื่อง สุขาม ไปตลาด

การประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการอ่านออกเสียงและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้
3. จากการตรวจแบบฝึกหัด

ครั้งที่ 10

แผนการสอน เรื่อง อะหมัด หายไปไหน

เวลา 40 นาที

จุดมุ่งหมาย การเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. รูปภาพ มัสยิด สนามเด็กเล่น ห้องสมุด ห้องเรียน ห้องน้ำ
3. บทเรียนเรื่อง อะหมัด หายไปไหน

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ผู้วิจัยถามนักเรียนว่า นักเรียนเคยตามหาเพื่อนร่วมห้องเรียนที่หายไปหรือไม่ และนักเรียนไปตามหาเพื่อนที่ใดบ้าง ผู้วิจัยเขียนสถานที่ที่นักเรียนไปตามหาเพื่อนเป็นภาษาอาหรับ
- 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบัตรคำ มัสยิด สนามเด็กเล่น ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องน้ำ เป็นภาษาอาหรับ

2. ขั้นดำเนินการ

- 2.1 ผู้วิจัย แจกบทเรียนเรื่อง อะหมัด หายไปไหน ให้กับนักเรียนทุกคนอ่าน พร้อมกับอธิบายคำศัพท์ในบทเรียน
- 2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านบทเรียนที่แจกให้ด้วยการอ่านออกเสียง
- 2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม เช่น

- 2.3.1 ใครเป็นคนที่ตามหาอะหมัด
- 2.3.2 ไปตามหาอะหมัดที่ไหนบ้าง
- 2.3.3 ใครเป็นคนบอกให้รู้ว่า อะหมัดอยู่ที่ไหน
- 2.3.4 เพราะเหตุใดอะหมัดจึงไม่มาโรงเรียน

- 2.4 ให้นักเรียนแต่ละคน อ่านเรื่องอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำแบบฝึกหัด

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยร่วมตรวจคำตอบกับนักเรียน
- 3.2 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน
- 3.3 ผู้วิจัยสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนเรื่อง อะหมัด หายไปไหน

การประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการอ่านออกเสียงและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้
3. จากการตรวจแบบฝึกหัด

ครั้งที่ 11

แผนการสอน เรื่อง ค่ายลูกเสือ

เวลา 40 นาที

จุดมุ่งหมาย เข้าใจความหมายและเรื่องราวที่อ่าน

อุปกรณ์

1. บัตรคำ
2. รูปภาพ ลูกเสือ ค่ายลูกเสือ นักเรียนกำลังเล่นกีฬา ฯลฯ
3. บทเรียนเรื่อง ค่ายลูกเสือ

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยถามนักเรียนว่า นักเรียนเคยไปเข้าค่ายลูกเสือหรือไม่ ไปที่ไหน และนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมอะไรบ้าง ผู้วิจัยเขียนคำตอบที่นักเรียนตอบเป็นภาษาอาหรับบนกระดานดำ

1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนดูรูปภาพ และให้ตอบคำถามว่าภาพดังกล่าวตรงกับภาษาอาหรับว่าอย่างไร

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 ผู้วิจัย แจกบทเรียนเรื่อง ค่ายลูกเสือ ให้กับนักเรียนทุกคนอ่าน พร้อมกับอธิบายคำศัพท์ในบทเรียน

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านบทเรียนที่แจกให้ด้วยการอ่านออกเสียง

2.3 เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้ว ผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนช่วยกันตอบ

คำถาม เช่น

- 2.3.1 นักเรียนไปเข้าค่ายลูกเสือวันอะไร
- 2.3.2 ใครร่วมเดินทางไปกับนักเรียนไปเข้าค่ายลูกเสือบ้าง
- 2.3.3 นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอะไรในค่าย
- 2.3.4 นักเรียนเล่นกีฬาอะไรบ้างในค่ายลูกเสือ
- 2.4 ให้นักเรียนแต่ละคน อ่านเรื่องอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำแบบฝึกหัด

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ผู้วิจัยร่วมตรวจสอบคำตอบกับนักเรียน
- 3.2 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน
- 3.3 ผู้วิจัยสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนเรื่อง ค่ายลูกเสือ

การประเมินผล

1. จากการตอบคำถามของนักเรียน
2. จากการเข้าใจความหมายและเรื่องราวที่อ่าน
3. จากการตรวจแบบฝึกหัด

ครั้งที่ 12

ชื่อเรื่อง ปัจฉิมนิเทศ

เวลา 40 นาที

จุดมุ่งหมาย

เพื่อให้นักเรียนได้สรุปและทบทวนประโยชน์ที่ได้รับจากโปรแกรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเพื่อสร้างบรรยากาศ ด้วยการสนทนาเป็นภาษาอาหรับ
2. ผู้วิจัยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนด้วยการทายภาพคำศัพท์ภาษาอาหรับ โดยนำคำศัพท์จากบทเรียนเสริมทักษะภาษาอาหรับที่นักเรียนได้เรียนแล้ว มาใช้เป็นคำถามคำตอบ และมอบรางวัลให้กับนักเรียนที่ตอบได้ถูกต้อง
3. ผู้วิจัยสรุปถึงประโยชน์ที่ได้รับจากโปรแกรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ
4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ให้ความร่วมมือในการฝึกโปรแกรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

การประเมินผล

สังเกตการมีส่วนร่วม และให้ความร่วมมือของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรม

ภาคผนวก ข

บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

اقرأ ، وضع خطا كالمثال :

مثال :	ماجد	أحب	ماجد	أبي
(1)	بسمه	تحب	أمي	بسمه
(2)	أسمع	أبي	أسمع	أحب
(3)	كلام	ماجد	بسمه	كلام
(4)	جد	جد	جدة	أم
(5)	أخت	أخ	أخت	أب

اقرأ ، ورتب :

- (1) ماجد أنا
- (2) أمي أحب أنا
- (3) بسمه أختي
- (4) أحب أسرتي أنا
- (5) كلام أبي أمي أنا أسمع و

أكمل (كلام - أبي - صغيرة - أنا - أحب)

- (1) أنا أمي
- (2) أسرتي وأسرتي سعيدة
- (3) أحب أسرتي
- (4) أنا ماجد ، أنا أحب
- (5) أنا أسمع كلام أبي وأمي

- (2) فراشة زرافة - فراشة - فراش
 (3) فيل فيل - فوق - قول
 (4) حصان حمار - حصان - حديقة
 (5) دب بطة - ديك - دب

أكمل الجمل بالكلمات الآتية : (فوق - أصفر - أنا - الحيوان - هذا)

- (1) فرحانة
 (2) أنا وأخي في حديقة
 (3) فيل وهذه زرافة
 (4) العصافير الشجرة
 (5) عصفور

اقرأ ، ورتب :

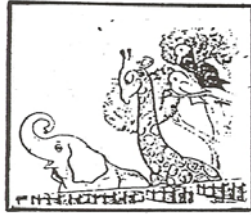
- (1) فرحان - أخي - و
 (2) فرحانة - أنا
 (3) في - و - أختي - الحديقة - أنا
 (4) أجري - أنا - وراء - الفراشة
 (5) فوق - العصافير - الشجرة

บทที่ 2
أنا فرحانة

أنا فرحانة
وأخي فرحان
أنا وأخي في حديقة الحيوان
أنا أجري وراء الفراشة

هذا فيل وهذه زرافة
العصافير فوق الشجرة
عصفور أصفر
وعصفور أخضر

تدريبات القراءة

انظر ، وقل :

فيل	زرافة	جمل	دب
تمساح	حصان	كلب	قط
بقرة	أسد	دجاجة	بطة

اقرأ ، وضع خطاً كالمثال :

مثال : كلب كلمة - كلب - قلب

(1) عصافير فرحان - فرحانة - عصافير

บทที่ 3

(1) في الصباح

* الساعة تدق السادسة
* أصحو من النوم نشيطا

- أقول : صباح الخير يا أمي
- صباح الخير يا أبي
- صباح الخير يا بسمه

• أغسل وجهي بالماء والصابون

• أصلي وأشكر ربي

• أفطر وألبس ملابسي

• أذهب إلى المدرسة مبكرا

اقرأ ، ولاحظ :

نحن نصحو من النوم	أنا أصحو من النوم
نحن نقول : صباح الخير	أنا أقول : صباح الخير
نحن نلبس الملابس	أنا ألبس الملابس
نحن نذهب إلى المدرسة	أنا أذهب إلى المدرسة

التدريبات

=1= كون جملا

(1) تدق - السادسة - الساعة

(2) وألبس - أفطر - ملاتسي

(3) الخير - أقول - صباح

(4) أبي - يعمل - مدرس

(5) مساء - الرابعة - الساعة

=2= أكمل (أصحو - إلى - بالماء - تدق - مبكرا)

(1) أذهب إلى السوق مع أبي

(2) الساعة الساعة

(3) أذهب إلى المدرسة

(4) من النوم نشيطا

(5) أغسل وجهي والصابون

=3= أجب عن الأسئلة الآتية

(1) متى تصحو ؟

.....

(2) كيف تصحو من النوم ؟

.....

(3) ماذا تقول في الصباح مع أسرتك ؟

.....

(4) هل أنت تصحو مبكرا ؟

.....

(5) متى تذهب إلى المدرسة ؟

.....

บทที่ 4

أنا وأصحابي

- أنا وأصحابي ندخل الفصل .
- على الحائط صور كثيرة وخريطة .
- صورة طائر وصورة قطة وخريطة وطني تايلاند .
- المعلمة تسأل وتطلب الجواب .
- نحن نجيب في نشاط . نحن نتعاون مع المعلمة .

اقرأ ، ولاحظ :

صورة قليلة
الفصل صغير
المدرسة قريبة
الواجب سهل

صورة كثيرة
الفصل كبير
المدرسة بعيدة
الواجب صعب

التدريبات

=1= اقرأ وأكمل : (نجيب - الجواب - تايلاند - صورة - نحن)

- (1) خريطة وطني
- (2) نحن في نشاط
- (3) المعلمة تسأل وتطلب
- (4) على الحائط كثيرة
- (5) نتعاون مع المعلمة

=2= قل / اكتب صحيح (✓) أو خطأ (✗)

- (1) أنا وأصحابي ندخل الفصل ()
- (2) خريطة وطني مصر ()
- (3) المعلمة تسأل ولا تطلب الجواب ()
- (4) على الحائط صورة طائر وصورة كلب ()

=3= اقرأ ، ورتب :

- (1) الحائط - خريطة - كثيرة - على

- (2) نشاط - نحن - في - نجيب

- (3) تايلاند - وطني - خريطة

- (4) الفصل - نحن - ندخل

บทที่ 5
(5) ھیانلعب

- المدرسة فیها ملعب واسع .
- ألبس ملابس الرياضة .

- ألعب مع أصحابي .
- كرة القدم لعبة جميلة .
- الیوم مباراة بین الفصول .

- فصلنا فاز فی المباراة .
- سلمنا علی الفريق الآخر .

كرتي

ما أحلاها !	كرتي كرتي
ما أبهاها !	ما أحسنها !
حتى السقف	كرتي تعلو
وأنا أجري	كرتي تجري

التدريبات

=1= اقرأ ، وصل

- القدم	- اللعب
- القدم - القادم	- ملعب
- القديم	- لعبة

=2= أكمل : (القدم - الفصول - جميلة - فصلنا - سلمنا)

- (1) أَلْعِبْ مَعَ أَصْحَابِي كُرَةً
- (2) الْيَوْمَ مَبَارَاةٌ بَيْنَ
- (3) فَازَ فِي الْمَبَارَاةِ
- (4) كُرَةُ الْقَدَمِ لَعِبَةٌ
- (5) عَلَى الْفَرِيقِ الْآخَرِ

=3= كون جملا :

- (1) ملابس - الرياضة - ألبس

- (2) بين - الفصول - مباراة - اليوم

ภาคผนวก ก

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนกลุ่มทดลอง ทั้งก่อน
และหลังได้รับการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

คนที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	20	26
2	21	27
3	18	26
4	20	26
5	18	27
6	18	26
7	21	27
8	22	28

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

คนที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	20	23
2	21	24
3	19	21
4	21	24
5	21	23
6	21	24
7	22	25
8	21	24

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านของนักเรียนที่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับกับนักเรียนที่ไม่ได้รับกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

คนที่	กลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ		คนที่	กลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง		ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	20	26	1	20	23
2	21	27	2	21	24
3	18	26	3	19	21
4	20	26	4	21	24
5	18	27	5	21	23
6	18	26	6	21	24
7	21	27	7	22	25
8	22	28	8	21	24

ตาราง 8 แสดงผลต่างทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ของนักเรียนที่ได้รับ กิจกรรมการใช้บทเรียนเสริม
ทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

คนที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง
1	20	26	6	36
2	21	27	6	36
3	18	26	8	64
4	20	26	6	36
5	18	27	9	81
6	18	26	8	64
7	21	27	6	36
8	22	28	6	36
N-8	$\bar{X} = 19.75$ $S = 1.58$	$\bar{X} = 26.63$ $S = 0.74$	$\sum D = 55$	$\sum D^2 = 398$

ตาราง 9 แสดงผลต่างทักษะการอ่านภาษาอาหรับ ของนักเรียนที่ไม่ได้รับ กิจกรรมการใช้บทเรียนเสริม
ทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

คนที่	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง
1	20	23	3	9
2	21	24	3	9
3	19	21	2	4
4	21	24	3	9
5	21	23	2	4
6	21	24	3	9
7	22	25	3	9
8	21	24	3	9
N-8	$\bar{X} = 20.75$ $S = 0.89$	$\bar{X} = 23.50$ $S = 1.20$	$\sum D = 22$	$\sum D^2 = 62$

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอาหรับของนักเรียนที่ได้รับ
 กิจกรรมการใช้บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับกิจกรรมการใช้
 บทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

คนที่	กลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมการใช้บทเรียนเสริม ทักษะการอ่านภาษาอาหรับ			กลุ่มที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมการใช้บทเรียน เสริมทักษะการอ่านภาษาอาหรับ		
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง (D)	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่าง (D)
1	20	26	6	20	23	3
2	21	27	6	21	24	3
3	18	26	8	19	21	2
4	20	26	6	21	24	3
5	18	27	9	21	23	2
6	18	26	8	21	24	3
7	21	27	6	22	25	3
8	22	28	6	21	24	3
	$\bar{X}_{\text{diff}} = 6.88$			$\bar{X}_{\text{diff}} = 2.75$		
	$S_{\text{diff}} = 1.25$			$S_{\text{diff}} = 0.46$		

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ และแสดงค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอาหรับ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
1	0.50	16	0.25
2	0.75	17	0.25
3	0.25	18	0.50
4	0.50	19	0.25
5	0.50	20	0.25
6	0.50	21	0.25
7	0.25	22	0.25
8	0.25	23	0.25
9	0.25	24	0.25
10	0.25	25	0.25
11	0.25	26	0.25
12	0.50	27	0.25
13	0.50	28	0.50
14	0.25	29	0.50
15	0.25	30	0.75

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.69

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายศรายุทธ มีสมรรถ
วันเดือนปีเกิด	27 กุมภาพันธ์ 2507
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	134/3 ซอยประเสริฐสิริ สุขุมวิท 49/14 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521	ประถมศึกษา จากโรงเรียนวัดมหรณพ์
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
พ.ศ. 2527	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จากวิทยาลัยพาณิชยกรรมบางนา
พ.ศ. 2542	BACHELOR OF FUNDAMENTALS OF RELIGION จากคณะศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัย AL-AZHAR UNIVERSITY CAIRO EGYPT
พ.ศ. 2545	ปริญญาตรี ศีลศาสตรบัณฑิต การแนะแนว จากคณะศึกษาศาสตร์ (การแนะแนว) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2551	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ